

Ang Pag-Unlad Ng Dalawang Hayop I: Ang Pagsilang Ng Papaciya Sa Europa

Sa propesiya sa Biblia, ang Apocalipsis 13 ay nagdudulot sa ating pananaw ng dalawang hayop (tinatawag na Kaharian sa Daniel 7:23). Ang mga katangian ay hindi maikakaila, at madaling makikilala sa pamamagitan ng maraming mga katibayan.

Ang una ay isang ecumenical na katawan ng leopardo, leon, oso, at dragon, na may mga ulo ng kalapastanganan na may kapangyarihan sa lahat ng mga wika, mga bansa at mga tao. Ito ay naghari bago ang ikalawang hayop ay lumitaw at napinsala, at nagkaroon ng isang sugat na nakamamatay kung saan ito ay nawawalan ng dakilang awtoridad at kapangyarihan, na kapag ang ikalawang hayop ay nagsimulang magwasak mismo, ay gagaling. Ang mga propesiya na ngayon ay mabilis na pagtupad nang sabay-sabay. Ngunit una, ilang background:

ANG ELEMENTO NG UNANG HAYOP

Ang unang hayop ay isang pinaghalong ekumeniko hayop. Naglalaman ito ng mga bahagi ng katawan ng maraming iba't ibang mga relihiyon.

1) Ang leon, ang oso, ang leopardo, at ang dragon ay matatagpuan sa ikapitong kabanata ng Daniel at mga imperyo sa mundo (Dan 7:23), na kinakatawan ng mga banal na hayop ng kani-kanilang mga patron deities ng mundo na sunud-sunod na kapangyarihan at nahulog ang isa pagkatapos ng isa.

2) Ang oso ay kumakatawan sa Media-Persiya. Ang diyos ng Persia na si Mithra (na may pamagat na Sol Invictus-ang hindi magagapi ng araw), ay sinabi na hawakan ang konstelasyon ng

oso sa kanyang mga kamay, na nagpapahiwatig ng kanyang kamay bilang Polaris, ang di-matitibay na bituin.

3) Ang leopardo ay kumakatawan sa Gresya. Ang diyos ng Gresyano na si Dionysius, diyos ng alak, kapistahan, at pagkamayabong, ay madalas na itinatanghal bilang nakaupo sa isang leopardo.

4) Ang mamamatay na hayop (tinatawag ding dragon sa Pahayag 12: 3) ay kumakatawan sa Imperyo ng Roma. Ang mamumuong hayop na sumisimbolo sa Chonus, ang diyos ng panahon, na madalas na nakaupo sa isang karwahe na may mga serpiyong may pakpak o dragon beast.

Ang ika-apat na hayop ng Daniel pitong, na may sampung sungay, ay walang maliwanag na nagdadala upang tingnan ang Imperyo ng Roma sa ito ay bahagi ng Europa, kung saan ang mga kaharian ay nahahati sa maraming bansa nang ang Romanong emperador na si Romulus ay nahulog.

Ang unang hayop ng Apocalipsis 13 ay partikular na nagtawag sa iyo upang maunawaan ang Daniel 7, upang mas mahusay mong maunawaan ang hayop na ito, na tumataas sa paghahari ng European Roman Empire. Ito ay malinaw na makikilala dahil ito ay nagtataglay ng lahat ng mga paganong turo na tinanggap nito mula sa ibang mga relihiyon at nakamit ang katanyagan at katanyagan sa Imperyo ng Roma dahil sa paggawa nito, at sa katunayan ay ginagawa itong muli.

Ang Simbahang Romano Katoliko ay namuno sa European Imperyo ng Roma sa loob ng 1260 taon na may isang mapang-api na sakong bakal. Ngunit ang simbahan ay nawala ang kanyang kapangyarihan at ang kanyang impluwensya sa mga hari sa lupa; ito ay tinutukoy sa Kasulatan bilang isa sa mga ito ng mga ulo ng kalapastanganan (wielding pampulitika kapangyarihan sa mga budhi ng mga tao) "nasugatan sa kamatayan". Gayunpaman ito ay pinagtagpi sa pagtuturo ng Katoliko na ang Europa ay kabilang sa iglesia, at hindi ito maaaring maging walang patid na

maging Europa. Ang hinalinhan ni Pope Francis ay nagsabi kung ano ang ginagawang Europa kung ano ito, ito ay Romanong pamana, na nakagapos sa isang Kristiyanong kasunduan: sa gayon ang pagdedeklara ng Europa, sa ito ay kakanyahan, bilang Romano Katoliko.

“... Hindi kataka-taka na ang Kristiyanismo, sa kabila ng mga pinagmulan nito at ilang makabuluhang mga pagpapaunlad sa Silangan, sa *wakas* ay kinuha sa kanyang *makasaysayang pangwakas nakatangian* sa Europa. Maaari rin nating ipahayag ito sa iba pang paraan: ang tagpo na ito, kasama ang kasunod na pagdaragdag ng pamana ng Romano, ay lumikha ng Europa at nananatiling pundasyon ng kung ano ang makatwirang matatawag na Europa. “Pope Benedict XVI, 2006

Sinabi sa atin na ang isang muling pagbabangon ng superyoridad ng iglesya ng Katoliko ay naganap pagkatapos ng sugat na nakamamatay, kapag sinabi ng Kasulatan: “... ang kanyang nakamamatay na sugat ay gumaling, at ang buong mundo ay nagtaka pagkatapos ng hayop.” Ito ay nagpropesiya ng pagpapagaling ng kapangyarihang pampulitika ay maganap sa isang kahanga-hanga at kagila-gilalas na paraan, higit sa lahat sa na lumang mundo ng Europa na minsan ay may kapangyarihan sa paglipas. Ngunit tapos na talaga iyon. Paano ito posible? Sa pamamagitan ng patuloy na, walang tigil na apela para sa Europa upang bumalik sa “kanyang mga ugat” at nananalo ang pabor ng mga tao sa pamamagitan ng Pope na ang buong mundo ay nagtatataka pagkatapos.

“Ang Europa ay pagod. Kailangan nating tulungan ang Europa na muling magbago, upang makita ang mga ugat nito. Ito ay totoo: Ang Europe ay tumanggi sa mga ugat nito – at kailangan nating tulungan ang Europa na matuklasang muli ang mga ugat na iyon. “(Pope Francis sa Simbahan ni Santa Maria sa Trastevere, Hunyo 16, 2014)

“Ang Europa sa kabuuan ay nakakaranas ng isang tiyak na sandali sa kasaysayan nito, ang isa na tinatawag na ito upang matuklasang muli ang wastong pagkakakilanlan nito, ... Ito ay nangangailangan ng pagbawi ng mga ugat nito upang hulihin ang hinaharap nito. Bilang tugon sa mga sulok ng divisiveness, higit na kagyat na i-update ang `ideya ng Europa ‘upang makapagbigay ng bagong humanismo batay sa kapasidad na maisama, makapagsalaysay at makabuo ng ginawa ng Old Continent na mahusay.” (Pope Francis, Address sa European Ambassadors sa Vatican, Enero 9, 2017)

Sa Konseho ng mga kumperensya ng mga obispo sa Europa, noong ika-3 ng Oktubre, sinabi niya: “Dapat nating sabihin ito sa pag-ibig: hindi ito nais na makilala ang isa sa mga ugat nito. At dahil dito nararamdaman at hindi nararamdaman ang Kristiyano. O kaya’y nararamdaman nito ang Kristiyano medyo sa lihim, ngunit ayaw mong makilala ito, ang ugat na European na ito ... Europa ay nasugatan. Ako ay babalik sa larawang iyon na nagsasabing napakarami sa akin, at sinasabi ko na ang Simbahan ngayon ay tila sa akin na parang isang ospital sa larangan ... Ang Europa ay nasugatan ... Naniniwala ako na ang Europa ay may maraming mapagkukunan para sa pasulong. Ito ay tulad ng sakit na mayroon ang Europa ngayon. Isang sugat ... Europa, bumalik kay Jesus! Bumalik sa si Jesus na iyong sinabi ay hindi sa iyong mga ugat! ... may mga matinding sugat ...*Maraming mga paraan ng pangangaral, ngunit sa mama Europa – o lola Europa, o nasugatan Europa – tanging si Hesus Kristo ay maaaring magsalita ng isang salita ng kaligtasan ngayon. Tanging maaari niyang buksan ang isang pinto ng pagtakas.* “

Pagkalipas ng dalawang buwan, binuksan ni Pope Francis ang “pintuan ng pagtakas “para sa” nasugatan na Europa “, na tinatawag na” pintuan ng awa “, na iproklama ang 2015 ng Jubileo ng awa. Kaya ito ay isang oras upang pagalingin ang nakamamatay na sugat ng hayop.

Ang muling pagbabangon ng kapangyarihang ito, o bilang tinatawag ng Pope, ang “muling pagsilang” ng Europa, ay

nabanggit.

“Sa muling pagsilang ng isang pagod sa Europa, gayon pa man ay mayaman sa mga enerhiya at posibilidad, ang Simbahan ay maaaring at dapat maglaro ng kanyang bahagi. Ang kanyang tungkulin ay isa sa kanyang misyon: ang pagpapahayag ng Ebanghelyo, na ngayon ay higit na nakikita ang pagpapahayag sa paglalabas upang mahigitan ang mga sugat ng sangkatauhan na may makapangyarihang pa simpleng presensya ni Jesus ... Magkakaroon lamang ng isang mayaman sa mga saksi ibalik ang dalisay na tubig ng Ebanghelyo sa mga ugat ng Europa. Sa ganitong negosyo, ang landas ng mga Kristiyano patungo sa ganap na pagkakaisa ay isang mahusay na tanda ng mga oras at isang tugon sa panalangin ng Panginoon ‘upang silang lahat ay maging isa.’ “(Address sa pagtanggap ng Charlemagne Prize, Mayo 6, 2016)

Ang apela na ito sa muling pagkabuhay ay dumating sa harapan noong Marso 2017, nang hinanap ng European Union ang “muling pagsilang” ng kanyang mga ideyal para sa kanilang ika-60 anibersaryo ng pagpirma ng Treaty of Rome na nilagdaan noong 1957 ng mga Kristiyanong demokrata na naglalarawan ng pagkakaisa ng Katoliko sa Europa laban sa lumalaking kalakal na komunista na namamaga sa Russia. Ang European Union ay napakalinaw, at napakalinaw, isang dinisenyo na pagtatangka at unti-unting nagdadala ng Europa pabalik sa pagsasama ng Katolikong mga ideyal na panlipunan (upang makita ang higit pa, basahin dito).

Ang mga Pinuno ng EU ay nagtagpo sa Pope Francis para sa patnubay na moral sa proseso ng muling pagsilang. Sinabi ni Joseph Muscat, Pangulo ng EU na maaaring magbigay si Pope Francis ng pamunuan na miss ang mga pulitiko ... Sa palagay ko siya [Pope Francis] ay ang pinuno ng pinuno ng mundo na sa loob ng mga pangyayari ay may mga kasanayan at pangitain upang sabihin ang mga bagay na lumalampas sa halata at banalities namin ang lahat ng sabihin sa pulitika. ”

Ang propesiya ng Imperyo ng Roma na nagbibigay ng kapangyarihang pampulitika ay may simbolo na kinakatawan bilang ang dragon na nagbibigay sa ecumenical na hayop na ito ay trono sa mahigit na 1000 taon. Sa Kasunduan ng Roma, idinisenyo na ang pagpapanumbalik na ito ng upuan ay dapat na pagtatapos ng founding fathers ng Union. Si Francis, sa pagtugon sa mga lider ng EU para sa na nakaharap sa nais ng muling pagsilang sa kanilang mga ideals, ay nagsabi ng mas maraming sa kanyang address sa kanila: “Sa pinagmulan ng ideya ng Europa, nakita namin” ang kalikasan at ang responsibilidad ng tao ... ang kanyang pagnanais para sa katotohanan at katarungan, na pinangalan ng isang libong taong gulang na karanasan. “Ang Roma, na may bokasyon sa pagiging pandaigdigang, ay sumisimbolo sa karanasang iyon at napili bilang lugar para sa pagpirma ng mga Tratado. Para dito – tulad ng Olandes Ministro ng Dayuhang Affairs, J. Luns, sinusunod – “ay inilatag ang pampulitika, *vacuum ng mga halaga* ng ating panahon, na nagbibigay ng isang matabang lupain para sa bawat anyo ng pagkasobra. Ang mga ito ay ang mga ideyal na hugis sa *Europa* ... “(Pope Francis, tugon sa European Union Summit, Marso 24, 2017)

Ang muling pagbabangon ng mga madilim na edad ay nasaksihan, ngunit sino ang may mga mata upang makita ito?

[New Video Message: The False Prophet of Revelation 13](#)

Here is identified the false prophet of Revelation 13 identified point-by-point, with video footage unveiling the truth regarding the fulfillment of these characteristics as unfolding today.

[Ang Propesiya Ng Halloween: Isang Anino Ng Mga Bagay Na Darating](#)

Ang pinagmulan ng Halloween, at higit na mahalaga, ang propesiya ng Halloween, ay hindi naiintindihan ng mga paksa, kung hindi lubos na hindi alam. Ang mga demonyo, mga multo, mga skeleton, mga zombie, mga witcher, sa gitna ng maraming iba pang mga costume na disenyo na isinusuot sa Halloween, dapat itong maging sorpresa sa anumang na ang mga pagdiriwang

ng araw na ito ay hindi malinaw na natagpuan sa anumang sipi ng Bibliya. Kaya kung ang pagdiriwang ay hindi matatagpuan sa Biblia, saan ito nanggaling? Gayundin, ano ang sinasabi ng Bibliya hinggil sa mga gawi nito? Dagdag pa, naglalaman ba ito ng isang saligan na propetikong babala na nakapaloob sa pagdiriwang nito? Sa artikulong ito, umaasa kaming sagutin ang mga katanungang ito nang detalyado.

ANG PINAGMULAN NG HALLOWEEN

Ang bagong taon ng Celtic ay nagsimula sa gabi ng ika-1 ng Nobyembre (Oktubre 31), at ito rin ay itinuturing na ang panahon ng pagdiriwang ng panahon ng pag-aani sa ilang mga paganong kultura, mas partikular, ang ani sa patatas. Sa kalaunan ay kilala sila bilang mga piyesta opisyal ng Toussaint. Sila ay tumagal ng dalawang linggo, karaniwang sa pagitan ng ika-22 ng Oktubre at ika-3 ng Nobyembre. Ngunit hindi lamang ang panahon ng pag-aani, ngunit *sinasabi ng World Book Encyclopedia na ang Samhain ay isang* “sinaunang pagdiriwang ng paganong ipinagdiriwang ng mga taong Celtic mahigit 2,000 taon na ang nakalilipas ... Naniniwala ang mga Celt na ang mga patay ay maaaring maglakad kasama ng mga nabubuhay sa panahong ito. Sa panahon ng Samhain, ang buhay ay maaaring bumisita sa mga patay. “Ang mga Romano ay napagtagumpayan ang mga Celt at kinuha ang mga espiritistikong ritwal ng Samhain, na nagsasama ng mga rito sa Feralia, isang araw sa **huling bahagi ng Oktubre** kapag ang mga Romano ay tradisyonal na ipinagdiriwang ang pagkamatay ng mga patay. Gayunpaman, ang iglesiang Katoliko, na inaakala na magkaroon ng awtoridad na pabanalin ang panahon sa kanilang sariling kalooban, matapos ang pag-agaw sa trono ng Roma, ay higit na pinangalagaan ang araw sa mga Katoliko na tinatawag itong “All Saints Day”. Ito ay nagsilbi upang lalong lumabo

ang linya ng pagkakaiba na umiiral sa pagitan ng mga Katoliko at ng mga pagano. Noong ika-11 na siglo, isa pang araw ay idinagdag sa karangalan ng mga patay na tinatawag na Araw ng Mga Kaluluwa. Sa araw na ito ay iginagalang ang lahat ng namatay ngunit dahil sa kasalanan, kailangan ang mga merito ng mga panalangin ng mga inapo upang pumasok sa langit; Ang mga salungat ng gayong konsepto sa ebanghelyo ni Cristo ay napakarami para sa haba ng artikulong ito (Tagumpay laban sa kasalanan sa buhay ng mananampalataya, si Kristo ang tanging daan patungong langit, hindi dahil sa ating katuwiran, atbp.). Sa Mexico at sa Estados Unidos, *Dia de Los Muertos*, o Araw ng mga Patay. Ang mga tradisyon na may kaugnayan sa araw ay kasama ang pagbubuo ng mga pribadong altar na nagpapasalamat sa namatay na gumagamit ng mga skull ng asukal, mga marigold, at ang pinapaboran na pagkain at inumin ng mga patay at binibisita na mga libingan kasama ang mga ito bilang mga regalo, pati na rin ang pagbibihis sa katulad ng namatay. Ang mga araw na ito magkasama ay tinatawag na Hallowmass, o sa Oktubre 31, Lahat ng Hallow's Eve (Halloween). Sa katunayan, ito ay isang Katoliko na bersyon ng lumang paganong holiday, na na-embraced ng sekular na mundo sa isang katulad na anyo. Talaga bang tinatawag na Kristiyano ang ganitong pagdiriwang?

Ang araw ng pag-aani at pagpaparangal sa mga patay ay itinuturing na ang araw kung saan ang espirituwal na kaharian at lupa ay mas madaling maabot sa iba kaysa sa iba pang mga araw. Sa isang artikulo mula Oktubre 1990, sa magasin na USA Today, may isang haligi kung saan kinikilala ang isang babae na nagsasanay ng pangkukulam. Sa panayam, sinabi niya: "Hindi napagtanto ng mga Kristiyano na ito, ngunit ipinagdiriwang nila ang aming bakasyon sa amin. . . . Gustung-gusto namin ito, "USA TODAY (10/29/90) Anong pista opisyal ang ipinagdiriwang sa isang bruha? Ang Bibliya, sa walang katiyakan na mga tuntunin ay nagsasabi ng kalubhaan ng pagsasagawa ng mga mangkukulam, na nagsasabing "Huwag kang

magdusa ng mangkukulam upang mabuhay.” (Exodo 22:18) Bakit ito? Dahil ang kapangyarihan na ang isang bruha channel ay isang Satanas kapangyarihan mula sa kailaliman ng napakalalim hukay. Si Anton LeVey, isang namatay na mataas na pari at nagtatag ng simbahan ni Satanas, ay sumulat sa Satanikong Biblia, Halloween (o All Hallow’s Eve). “Sinabi ng Encyclopedia Britannica ang mga sumusunod sa ilalim ng seksyon para sa Halloween:” Ang mga kaluluwa ng mga patay ay dapat na muling bisitahin ang kanilang mga tahanan sa araw na ito ... Iyon ay ang oras upang palakihin ang mga supernatural na kapangyarihan na kumukontrol sa mga proseso ng kalikasan. Bilang karagdagan, ang Halloween ay itinuturing na ang pinaka-kanais-nais na oras para sa mga divinations tungkol sa kasal, kapalaran, kalusugan, at kamatayan. **Ito ay ang tanging araw kung saan ang tulong ng diyablo ay tinawag para sa gayong mga layunin.** “ Ipinagmamalaki pa ni Anton LeVey na pahihintulutan ng Kristiyanong mga magulang ang kanilang mga anak na lumakad sa madilim na daloy ng kaaway ng mga kaluluwa:” Natutuwa ako na ang mga magulang na Kristiyano hayaan ang kanilang mga anak na sumamba sa diyablo kahit isang gabi ng taon. ”

Ito ay isang malaking krimen upang mag-alay ng mga bata sa ibabaw ng altar kay Moloch sa batas ng Diyos, gayunpaman isang malaking krimen pa rin upang maganyaya ang mga bata sa pagsasagawa ng pagsamba at paggalang sa mga patay, at ang mayakda ng kamatayan. Si Kristo ang Prinsipe ng buhay; mula sa Kanya ang isang bukal ng buhay ay dumadaloy sa lahat na lalakad sa landas ng buhay, namamatay sa kanilang kasalanan. Ngunit sa mga patuloy sa kanilang mga kasalanan, sinabi sa atin na “ang sahod ng kasalanan ay kamatayan ...”. Sabi ni Cristo “Nguni’t ang nagkakasala laban sa akin ay nagkakamali sa kaniyang sariling kaluluwa: lahat ng

nangapopoot sa akin ay umiibig sa kamatayan.” (Kawikaan 8:36)

ANG PAGTULIGSA NG BIBLIYA SA PAG-GANAP

Ang Biblia ay nagsasalita tungkol sa mga gawi na ito, na nagpapahayag sa kautusan na hindi sila sumusunod sa kautusan ng Diyos, ni hindi sila maaaring maging kasuwato ng Kanyang pagsamba.

“Huwag mong alalahanin ang mga taong may pamilyar na espiritu, ni maghanap ng mga salamangkero, upang maging nadungisan nila: Ako ang si Yahweh na iyong Diyos.” (Levitico 19:31)

“Pagdating mo sa lupain na ibinibigay sa iyo ng Panginoon mong Diyos, huwag mong matutuhang gawin ang mga kasuklamsuklam ng mga bansang iyon. Huwag masumpungan sa iyo ang sinomang gumagawa ng kaniyang anak na lalaki o anak na babae sa pamamagitan ng apoy, o na nagtataglay ng panghuhula, o tagapanood ng mga panahon, o isang enchanter, o isang mangkukulam, o isang manunugtog, o isang konsulter na may pamilyar mga espiritu, o isang wizard, o isa na nagtatanong ng mga patay. Sapagkat ang lahat ng gumagawa ng mga bagay na ito ay kasuklamsuklam sa Panginoon: at dahil sa mga karumal-dumal na ito ay pinalayas sila ng Panginoon mong Dios mula sa harap mo. “(Deuteronomio 18: 9-12) Kapansin-pansin na ang mga kasalanan na ito lalo na pinalayas ng Diyos ang mga pagano mula sa lupain ng Canaan; ngunit ipinangako ng Diyos ang isang makalangit na Canaan, at isang bagong langit at isang bagong lupa. Kung ito ang dahilan ng pagiging pinalayas ng lupain, ang pagluluwalhati sa kasalanan at kamatayan ang dahilan kung bakit hindi mananatili ang tao sa lupang pangako? Gusto kong maintindihan natin ito, dahil may isang malaking misteryo sa Halloween na maraming hindi nakakaintindi, at lubos na makahulang sa kahulugan nito.

ANG PESTIBLE BIBLIYA & IT COUNTERFEIT

Gayunpaman, sinabihan tayo kung sinuman, gayunpaman tila Kristiyano ay maaari niyang i-claim na, kung naniniwala siya

na maaaring obserbahan ng mga Kristiyano ang halloween o magkaroon ng anumang honorary kaugnayan dito, dapat nating tandaan ang mga salita nang mabuti: “At kapag sasabihin nila sa inyo, Maghanap sa kanila na may mga pamilyar na espiritu, at sa mga wizard na sumiping, at ang pag-uusap na ito: hindi ba dapat humingi ng isang tao sa kanilang Diyos? Dapat nilang hanapin ang buhay sa pamamagitan ng mga patay? Sa kautusan at sa patotoo: kung hindi sila nagsasalita ayon sa salitang ito, ito ay dahil walang liwanag sa kanila. “(Isaias 8: 19-20) Gayunpaman ang mga Kristiyano ay hinihikayat ang pag-uugali na ito.

“Noong pastor ako ng isang kongregasyon ng Presbiteryano sa Alexandria, Va., Tumulong ako upang magplano ng Halloween party para sa mga bata sa basement ng simbahan. Isang bagong miyembro ng iglesya, isang imigrante mula sa Kanlurang Aprika, ay malinaw na namimighati, na nagtataka kung bakit magkakaroon tayo ng isang kaganapan na nagpapahintulot sa masasamang espiritu na pumasok sa ating simbahan. Ito ay isang lehitimong tanong ... Ngunit ipaalala sa atin ng Halloween na dapat tayong mamatay. “USA HARI NGAYON, *Henry Brinton, pastor ng Fairfax Presbyterian Church, Oktubre 28, 2012*

Pag-aanyaya sa masasamang espiritu sa simbahan? Sadly, ito ay eksakto kung ano ang ginagawa nito. Tinatandaan nito ang talinhaga ng walang-bahay na bahay, kung saan hindi natagpuan ang presensya ng Diyos. “Kung magkagayo’y yumayaon siya (ang masamang espiritu), at kumuha ng pitong iba pang mga espiritu na mas masama kaysa sa kanyang sarili, at sila ay pumasok sa [bahay] at nanahan doon: at ang huling kalagayan ng lalaking iyon ay mas masahol pa kaysa sa una. Gayon din naman sa ganitong masamang salinlahi. “(Mateo 12:45) Ngunit higit pa

rito, ang pastor ng Simbahang Presbyterian na ito ay nagsabi ng isang bagay na higit na makahulugang kaysa sa maraming nalalaman. Sinabi niya “Ang Halloween ay nagpapaalala sa atin na dapat tayong mamatay ...”. Ang pag-anyaya ng mga diyablo sa iyong tahanan at sa iyong simbahan at pagpaparangal sa kanilang mga araw bilang banal ay isang pag-aalala, at dapat itong maging alalahanin. Gayon pa man ang kaaway ng mga kaluluwa ay lubos na nakakaalam kung ano ang kahulugan ng Halloween sa prophetically.

PaAng hindi nakikilalang propesiya ...

ra
sa
ka
to
to
ha
na
n
ng
Di
yo
s,
si
Sa
ta
na
s
ay
la
gi
ng
ma
y
hu
wa
d.

An
g
ba
na
l
na
pa
na
ho
n
ng
Di
yo
s
an
g
Ka
ny
an
g
mg
a
or
as
ng
pa
gs
am
ba
na
da
pa
t
su
nd
in
ka

y
Cr
is
to
(M
ak
ik
it
a
mo
an
g
mg
a
it
o
sa
Mg
a
Bi
la
ng
28
-2
9)
.
Ng
un
it
hi
gi
t
pa
sa
mg
a
or

as
ng
pa
gs
am
ba
pa
ra
sa
ka
ta
wa
n
ni
Cr
is
to
,
an
g
mg
a
ta
un
an
g
ka
pi
st
ah
an
ng
Di
yo
s
ay
ma

y
pr
op
he
ti
c
im
po
rt
an
ce
sa
ka
ni
la
:
na
na
gl
al
am
an
sa
ka
ni
la
ng
mg
a
pa
gh
ah
ay
ag
ng
pa
gl

al
ah
ad
ng
pl
an
o
ng
ka
li
gt
as
an
. Sa
ka
ga
ya
ng
pa
ra
an
, si
Sa
ta
na
s
ay
ma
y
mg
a
pi
ye
st
a

op
is
ya
l
na
ni
la
la
yo
ng
lu
lu
wa
lh
at
i
an
g
sa
ri
li
,
an
g
bu
ma
gs
ak
na
ka
li
ka
sa
n,
at
an
g

mg
a
pa
ng
ya
ya
ri
pa
ra
sa
mg
a
pa
ng
ya
ya
ri
sa
pr
op
es
iy
a
up
an
g
pa
ha
ya
g
an
g
pa
gl
al
ah
ad

ng
ka
pa
la
ra
n
ng
mg
a
na
gl
il
in
gk
od
sa
ka
ny
a.

Ang kapistahan ng ani na nagdiriwang ng buhay, at ang kabuuan ng pagliligtas ni Cristo ay tinatawag na “Ang Kapistahan ng mga Tabernakulo”. Ipinahayag na ang lahat ng kasalanan ay nalinis mula sa buhay, at tinatanggap tayo pabalik sa presensiya ng Diyos, malayang uminom ng mga tubig ng buhay na umaagos mula sa Trono ng Diyos at ng Kordero. Si Jesus sa huling dakilang araw ng kapistahan na ito ay gumawa ng isang malakas na tawag sa lahat ng sinumang sumampalataya sa Kanya, sa paraang itinuturo ng Kasulatan, tatanggapin nila ang buhay na tubig ng Espiritu ng Diyos: Ang Kanyang kapangyarihan at presensya. Ang kapistahan ng pag-aani ay panahon din ng huling ulan; nang dumating ang huling ulan

sa lupain, ang pag-aani ay hinog na, at maaaring anihin; ito ay nagmumula sa pagpapalaya na matatamo natin kapag tinanggap natin ang kabuuan ng Espiritu ng Diyos. Ito ay dinala upang makita sa ganitong paraan: “Mapapalad ang mga gumagawa ng

kanyang mga utos, upang magkaroon sila ng karapatan sa punong kahoy ng buhay, at makapasok sa mga pintuang-daan sa lungsod. Sapagkat walang mga aso, at mga salamangkero, at mga luklukan, at mga mamamatay-tao, at mga mananamba sa idolo, at sinumang nagmamahal at gumagawa ng isang kasinungalingan ... At ang Espiritu at ang kasintahang babae ay nagsasabi, Halika. At ang nakikinig ay nagsabi, Halika. At ang nauuhaw ay dumarating. At sinumang nagnanais, hayaan siyang kunin ang tubig ng buhay nang walang bayad. "(Apocalipsis 22: 14-15)

Pansinin na hindi lahat ay mapalad na magkaroon ng karapatan sa buhay ng langit, at pumasok sa ipinangako na lungsod ng Diyos, ngunit ang mga sumusunod sa batas ng Diyos ay naroroon. Walang kasalanan ang pinapayag doon, upang pahintulutan ang kasalanan na pahintulutan ang pagtatalo sa kaharian ng langit, at ipakilala sa kaharian ng buhay ang mga desolating mga baha ng kamatayan. Sa katapusan ng lahat ng mga bagay ay magkakaroon ng dalawang uri: isa sa loob ng lungsod, na natanggap ang pagpapala ng kapistahan ng mga Tabernakulo, at naliligtas at sa presensya ng Diyos.

SaAng Pagpapala ng Pista ng Pag-ani ng Ulat ng Ulan

kl
as
e
na
it
o,
na
su
su
la
t:
"A
t
na
ki

ta
ko
si
Ju
an
an
g
ba
na
l
na
lu
ns
od
,
an
g
ba
go
ng
Je
ru
sa
le
m,
na
bu
ma
ba
ba
mu
la
sa
Di
yo
s
mu

la
sa
la
ng
it
,
na
in
ih
an
da
bi
la
ng
is
an
g
no
by
a
na
pi
na
la
mu
ti
an
ng
ka
ny
an
g
as
aw
a.
A
t

na
ri
ni
g
ko
an
g
is
an
g
ma
la
ka
s
na
ti
ni
g
na
mu
la
sa
la
ng
it
,
na
na
gs
as
ab
i,
Na
ri
to
,
an

g
ta
be
rn
ak
ul
o
ng
Di
os
ay
na
sa
mg
a
ta
o,
at
si
ya
'y
ta
ta
ha
n
sa
ka
ni
la
,
at
si
la
'y
ma
gi
gi

ng
ka
ni
ya
ng
ba
ya
n,
at
an
g
Di
os
ay
su
ma
sa
ka
ni
la
,
at
ma
gi
gi
ng
ka
ni
la
ng
Di
os
. At
pa
pa
hi

ri
n
ng
Di
yo
s
an
g
la
ha
t
ng
lu
ha
sa
ka
ni
la
ng
mg
a
ma
ta
;
at
hi
nd
i
na
ma
gk
ak
ar
oo
n
ng
ka

ma
ta
ya
n,
ni
ka
lu
ng
ku
ta
n,
o
pa
gh
ih
iy
aw
an
,
ni
ma
gk
ak
ar
oo
n
pa
ng
ma
sa
ki
t:
sa
pa
gk
at
an

g
mg
a
da
ti
ng
ba
ga
y
ay
lu
mi
pa
s
na
...
ma
sd
an
,
gi
na
ga
wa
ko
an
g
la
ha
t
ng
mg
a
ba
ga
y
ba

go

...

Ib

ib

ig

ay

ko

sa

ka

ny

a

an

g

na

uu

ha

w

sa

bu

ka

l

ng

ma

la

ya

an

g

tu

bi

g

ng

bu

ha

y.

“(

Ap

oc

al
ip
si
s
21
:
2-
6)

Ngunit ang isa pang uri ay dinala upang tingnan lamang ang dalawang talata pagkatapos:

“Ngunit ang natatakot, at di-sumasampalataya, at mga kasuklamsuklam, at mga mamamatay-tao, at mga manlilibak, at mga salamangkero, at mga mananamba sa idolo, at lahat ng mga sinungaling, ay magkakaroon ng kanilang bahagi sa lawa na nagsusunog apoy at asupre: na siyang ikalawang kamatayan. “(Apocalipsis 21: 8)

Muli, inihalintulad ito ng Bibliya sa dalawang ani. Ang unang pag-aani ay sa mga anak ng Diyos na sumusunod sa Kanyang mga utos:

“At tumingin ako, at narito ang isang puting ulap, at sa ibabaw ng ulap ay nakaupo ang katulad ng Anak ng tao, na may isang ulo na gintong korona, at may isang matalim na kamay karit. At lumabas ang ibang anghel sa templo, na sumisigaw ng malakas na tinig sa nakaupo sa alapaap, Iguhit mo ang iyong karit, at magaan: sapagka’t dumating na ang panahon na anihin mo; sapagka’t ang ani ng lupa ay hinog na. At ang nakaupo sa ulap ay naitulak sa kaniyang panggapas sa lupa; at ang daigdig ay inani. “(Apocalipsis 14: 14-16)

At ang ikalawang pag-aani ay sa mga tagasunod ni Satanas, na tumangging sumunod sa Diyos at tumanggi na tumigil sa kasalanan:

“At ang ibang anghel ay lumabas mula sa templo na nasa langit, siya ay may isang matalas na karit. At ang ibang anghel ay lumabas mula sa altar, na may kapangyarihan sa apoy; at sumigaw ng malakas sa kaniya na may matalas na karit, na

nagsasabi, Itulak mo ang iyong matalas na karit, at tipunin mo ang mga buwig ng puno ng ubas sa lupa; para sa kanyang mga ubas ay ganap na hinog. At sinaktan ng anghel ang kaniyang panggapas sa lupa, at tinipon ang puno ng ubas sa lupa, at inihagis sa malaking pisaan ng ubas ng galit ng Dios. At ang pisaan ng ubas ay natapak sa labas ng lunsod, at ang dugo ay lumabas sa pisaan ng ubas ... "(Apocalipsis 14: 17-20)

Sa labas ng lunsod, ang presensya ng Diyos ay parang sunog na apoy sa kasalanan, at ito ay inihalintulad sa isang pisaan ng ubas, at ang mga kaluluwa na nasa kanilang mga kasalanan, sa labas ng tabernakulo ng Diyos ay may kamatayan, na tinatawag na "ikalawang kamatayan", bilang kanilang bahagi : walang hanggang paghihiwalay mula sa Diyos. Ang Halloween, ang Araw ng mga Patay, ay tumutukoy sa mismong klase: Ang pag-aani ni Satanas ng mga kaluluwa. Ito ba ay isang kamangha-mangha na ito ay konektado sa kamatayan, pangkukulam, panggagaway, pagpatay, atbp? Ang pag-aani ni Satanas ng mga kaluluwa ay tinatawag na ikalawang muling pagkabuhay; ang unang pagkabuhay na mag-uli ay kabilang sa klase na nakibahagi sa sakripisyo ni Kristo, at nakikibahagi sa Kanyang muling pagbabangong kapangyarihan:

"Apinasisimulan ng isang kultura ng kasalanan, may mga t makahulang mensahe na inihula bago ang mga mata ng marami ...

it
in
ab
oy
si
ya
[a
ng
di
ya
bl
o]

sa
ka
la
li
ma
n,
at
it
in
ak
ip
si
ya
,
at
in
il
ag
ay
sa
is
an
g
se
ly
o
sa
ka
ny
a,
up
an
g
hi
nd
i
na

ni
ya
li
nl
an
gi
n
an
g
mg
a
ba
ns
a,
ha
ng
ga
ng
sa
an
g
is
an
g
li
bo
ng
ta
on
ay
ma
tu
tu
pa
d:
at
pa

gk
at
ap
os
ay
si
ya
ay
aa
li
si
n
ma
li
it
na
pa
na
ho
n.
A
t
na
ki
ta
ko
an
g
mg
a
lu
kl
uk
an
,
at
si

la
'y
na
ka
up
o
sa
ka
ni
la
,
at
an
g
ha
to
l
ay
ib
in
ig
ay
sa
ka
ni
la
:
at
na
ki
ta
ko
an
g
mg
a
ka

lu
lu
wa
ng
mg
a
pi
nu
gu
ta
n
ng
ul
o
da
hi
l
sa
pa
to
to
o
ni
Je
su
s,
at
da
hi
l
sa
sa
li
ta
ng
Di
yo

s
...
na
bu
ha
y
si
la
at
na
gh
ar
i
ka
y
Kr
is
to
ng
is
an
g
li
bo
ng
ta
on
. Ng
un
it
an
g
ib
a
pa
ng

mg
a
pa
ta
y
ay
hi
nd
i
na
bu
ha
y
mu
li
ha
ng
ga
ng
sa
ma
ta
po
s
an
g
is
an
g
li
bo
ng
ta
on
.
“(
Ap

oc
al
ip
si
s
20
:
3-
5)
An
g
un
an
g
pa
g-
aa
ni
ay
na
un
a
sa
is
an
g
ka
ra
na
sa
n
sa
mi
le
ny
o,
na

si
na
sa
gi
sa
g
ng
pi
to
ng
ar
aw
ng
ka
pi
st
ah
an
ng
mg
a
ta
be
rn
ak
ul
o,
at
an
g
ik
aw
al
on
g
ar
aw

,
na
ku
ng
sa
an
ay
si
mb
ol
o
bi
la
ng
an
g
hu
li
ng
ar
aw
at
pr
ef
ig
ur
es
an
g
pa
gl
ik
ha
ng
is
an
g

ba
go
ng
la
ng
it
at
is
an
g
ba
go
ng
lu
pa
. An
g
ik
aw
al
on
g
ar
aw
ay
na
ta
po
s
na
an
g
is
an
g
li

bo
ng
ta
on
.
An
o
an
g
gi
na
ga
wa
ng
kl
as
e
na
it
o?
G
us
to
ni
la
ng
ku
ni
n
an
g
lu
ns
od
na
hi
nd

i
si
la
pi
na
hi
hi
nt
ul
ut
an
g
pu
ma
so
k.
S
in
as
ab
i
ni
la
na
“I
bi
ga
y
mo
sa
am
in
an
g
pa
gp
ap

al
a,
o
ku
ng
hi
nd
i
na
mi
n
ib
ab
ag
sa
k
an
g
lu
ns
od
na
it
o
sa
am
in
g
mg
a
hu
kb
o
ng
mg
a
ma

sa
sa
ma
ng
pa
ta
y!
”
0,
sa
is
an
g
ma
s
si
mp
le
na
pa
ra
an
,
tu
la
d
ng
si
na
bi
sa
Ha
ll
ow
ee
n,
“T

rick
ck
of
tr
ea
t
...”
.
An
g
mg
a
wi
tc
he
s,
so
rc
er
er
s,
zo
mb
ie
s,
gh
os
ts
,
de
vi
ls
,
at
be
as
ts

ay
na
ka
pa
li
bo
t
sa
mg
a
pa
de
r
at
mg
a
pi
nt
ua
n
ng
ba
na
l
na
lu
ns
od
,
pa
ra
la
ng
ma
ri
ni
g

an
g
mg
a
sa
li
ta
ng
“h
in
di
ko
al
am
sa
iy
o.
U
ma
li
s
ka
sa
Ak
in
,
mg
a
ma
ng
ga
ga
wa
ng
ka
wa
la

n
ng
ba
ta
s
...
“(
Lu
ca
s
13
:2
7)

Iskamatayan: Nito ang naluluwalhati sa mundo ngayon. Ngunit
aaitinuturing nito ang isang mas madidilim, mas malungkot na
lakaganapan ...

ng
-
al
an
g
an
g
ta
na
wi
n
ng
mg
a
lu
ma
la
ba
n
sa

ma
ka
la
ng
it
na
Je
ru
sa
le
m:
“A
t
it
o
an
g
sa
lo
t
na
sa
sa
kt
an
ng
Pa
ng
in
oo
n
sa
la
ha
t
ng
ba

ya
n
na
na
ki
pa
gl
ab
an
sa
Je
ru
sa
le
m;
A
ng
ka
ni
la
ng
la
ma
n
ay
su
su
pu
ki
n
sa
ma
nt
al
an
g
si

la
ay
na
ka
ta
yo
sa
ka
ni
la
ng
mg
a
pa
a,
at
an
g
ka
ni
la
ng
mg
a
ma
ta
ay
li
li
pu
li
n
sa
ka
ni
la
ng

mg
a
bu
ta
s,
at
an
g
ka
ni
la
ng
di
la
ay
li
li
pu
li
n
sa
ka
ni
la
ng
bi
bi
g.
“(
Za
ca
ri
as
14
:1
2)
An

g
is
an
g
ba
ba
e
no
on
g
18
00
ay
na
gk
ar
oo
n
ng
is
an
g
tu
mp
ak
na
pa
ng
it
ai
n,
na
gt
at
ay
a
ng

ma
ra
mi
ng
ma
ha
ha
la
ga
ng
ka
ga
na
pa
n
na
na
ng
ya
ya
ri
na
ng
is
a-
is
a.
I
sa
sa
mg
a
pa
ng
it
ai
n

na
it
o
ay
di
na
la
up
an
g
ti
ng
na
n
an
g
mu
li
ng
pa
gk
ab
uh
ay
ng
mg
a
ma
sa
sa
ma
ng
pa
ta
y,
na
ng

si
la
ay
lu
mi
ta
w
mu
la
sa
ka
ni
la
ng
mg
a
li
bi
ng
an
.
Ti
ng
na
n
an
g
ka
ni
la
ng
ka
la
ga
ya
n:
“A

ng
mg
a
ba
na
l
na
an
gh
el
ay
na
pa
li
bo
t
ka
y
Je
su
s,
at
di
na
la
si
ya
sa
ka
ny
an
g
la
ka
d,
at
si

nu
nd
an
an
g
tr
en
ng
mg
a
ti
nu
bo
s
na
mg
a
ba
na
l.
Pa
gk
at
ap
os
ay
si
Je
su
s
sa
ka
hi
la
-
hi
la

kb
ot
,
na
ta
ta
ko
t
na
ka
ma
ha
la
n
ay
tu
ma
wa
g
sa
mg
a
pa
ta
y
na
ma
sa
ma
;
at
ha
ba
ng
si
la
ay

du
ma
ti
ng
na
ma
y
pa
re
ho
ng
ma
hi
na
,
ma
y
sa
ki
t
na
ka
ta
wa
n
na
na
pu
nt
a
sa
li
bi
ng
an
,
ku

ng
an
o
an
g
is
an
g
ta
na
wi
n!
a
no
ng
ta
na
wi
n!
S
a
un
an
g
pa
gk
ab
uh
ay
na
ma
g-
ul
i
an
g
la

ha
t
ay
lu
ma
ba
s
sa
wa
la
ng
ka
ma
ta
ya
ng
pa
mu
mu
la
kl
ak
;
ng
un
it
sa
pa
ng
al
aw
a,
an
g
mg
a
ma

rk
a
ng
su
mp
a
ay
ma
ki
ki
ta
sa
la
ha
t.
“1
Mg
a
Es
pi
ri
tu
wa
l
na
Re
ga
lo
,
p.
2
14

“At nakita ko ang isang dakilang puting luklukan, at siya na nakaupo sa ibabaw nito, mula sa kani- yang mukha ang lupa at ang langit ay tumakas; at walang natagpuang lugar para sa kanila. At nakita ko ang mga patay, maliit at malaki, tumayo

sa harapan ng Diyos; at nabuksan ang mga aklat: at nabuksan ang ibang aklat, na siyang aklat ng buhay: at ang mga patay ay hinatulan sa mga bagay na nasusulat sa mga aklat, ayon sa kanilang mga gawa. At ibinigay ng dagat ang mga patay na nandoon; at ibinigay ng kamatayan at ng impiyerno ang mga patay na nasa kanila: at sila ay hinatulan bawat tao alinsunod sa kanilang mga gawa. At ang kamatayan at impiyerno ay inihagis sa lawa ng apoy. Ito ang ikalawang kamatayan. At sinuman na hindi nasumpungang nakasulat sa aklat ng buhay ay inihagis sa dagatdagatang apoy. "(Apocalipsis 20: 11-15)

ANO ANG DAPAT MONG GAWIN?

Kung nasasangkot ka sa pagsasanay na ito taon-taon, ibaling ang iyong puso mula sa mga kasamaan na ito, at papunta sa buhay na Diyos, at Siya'y magpapatawad ng kaluguran, at ipaalam sa iyo ang Kanyang kalooban habang hinahanap mo Siya nang buong puso mo. Nang ang mga naniniwala ay dumating sa katotohanan, at ipinahayag ang kanilang mga kasalanan, napatunayan nila ang kanilang pananampalataya sa pamamagitan ng pagkuha ng lahat ng mga bagay na kumakatawan sa mga puwersa ng mga demonyo, at sinunog ang mga ito, na nagpapahiwatig ng bahagi na mayroon ang mga bagay sa lawa ng apoy, ngunit kung sumuko ka ang usapin sa Diyos, hangarin na ikaw ay kabilang sa klase na binibilang sa kahanga-hangang makalangit na Canaan, kabilang sa mga umiibig sa Diyos, at sumusunod sa Kanyang mga utos.

"At marami sa mga naniniwala ang dumating, at nagkumpisal, at nagpahayag ng kanilang mga gawa. Marami rin sa mga ito ang ginamit ang mga kakaibang sining na dinala ang kanilang mga aklat, at sinunog ang mga ito sa harap ng lahat ng tao: at binilang nila ang halaga nila, at nasumpungan nila ang limampung libong pirasong pilak."(Mga Gawa 19: 18-19)

ung ang artikulong ito ay nakapagtuturo at nakapagpapaliwanag, mangyaring ibahagi sa iba na maaari rin nilang mapagtanto ang kabigatan ng bagay. Pagpalain ka ng Diyos!

Ang Imahe Ng Halimaw

“bagaman madami ang sinabi tungkol sa paksang ito, maaaring hindi maging mapawalang sa lugar sa atin upang bigyan pansin ito. Ang hayop na gagawin ang imaheng ito ay ang dalawang-sungay na hayop ng Apocalipsis 13: 11-18. Ang hayop na kung saan ang isang imahe ay gagawin ay ang Papal na hayop, ibig sabihin, ang Iglesia Katoliko Romano na nababalutan ng awtoridad ng sibil. Sinasabing gumawa ng isang larawan sa unang hayop. Ang unang hayop ay ang ipinakilala sa naunang bahagi ng kabanata, na tumatanggap ng nakamamatay na sugat. At ito ay matapos ang sugat na nakamamatay na ito na ang dalawang-sungay na hayop ay gumagawa ng isang larawan sa unang hayop. Ang unang hayop ay tumatanggap ng kapangyarihang sibil ng dragon. Ang dragon na ito, nakita natin sa kung ano ang sinabi nito, ang kapangyarihan ng sibil na namuno sa panahon ng pagsilang ni Kristo. Ito ang kapangyarihan ng Pagan Rome. Sa AD 538 ang kapangyarihan ng Pagan Rome ay nagbigay ng upuan nito – ang upuan ng imperyo ng Roma, ang lungsod ng Roma – sa mga kamay ng mga Katoliko, na may kapangyarihang sibil upang pag-usigin ang mga erehe. Ang kapangyarihan na ito ay ginanap sa loob ng 1260 taon, na natapos noong 1798. Noong taong 1798

ay pinasok ng hukbong Pranses sa ilalim ng Pangkalahatang Berthier ang Roma, at itinatanggal ang Pope, at itinatag ang kapangyarihang papa, ang nakamamatay na sugat ay ipinahamak sa unang mabangis na hayop. Ang dalawang sungay na

hayop na gumagawa ng larawan sa unang mabangis na hayop na ito ay nakikita pagdating sa panahon na ang sugat na ito ay napinsala sa unang hayop.

Malinaw na ipinakita na ang pamahalaan ng Estados Unidos ay dumating sa tamang panahon, sa tamang teritoryo, at sa tamang paraan upang matupad ang mga pagtutukoy tungkol sa dalawang-sungay na hayop na ito. Lumalabas ito sa lupa. Ang mga predecessors nito ay dumating sa pamamagitan ng pagsisikap ng apat na hangin sa ibabaw ng malaking dagat [Daniel 7], ang dagat na kumakatawan sa mga bansa, atbp. Apocalipsis 17. Habang ang mga kapangyarihan symbolized sa pamamagitan ng apat na hayop ng Daniel 7 ay may sunud-sunod na dumating sa pamamagitan ng pagbagsak ng ang pamahalaan ng kanilang mga predecessors, ang dalawang-horned hayop na ito “ay dumating up,” hindi sa pamamagitan ng hangin ‘na nagsusumikap, hindi sa pamamagitan ng paghuhusga ng bansa laban sa bansa, hindi sa pamamagitan ng kapangyarihan’ na tinalik upang maitatag ito; ngunit ang mga halaman nito mismo sa teritoryo na dati ay walang ginagawa sa mga sibil na pamahalaan.

Ang aming deklarasyon ng kalayaan na ginawa noong 1776, noong 1798, ang oras na ang nakamamatay na sugat ay napinsala sa unang hayop, ang kapangyarihang ito ay isang kordero (kabataan) na kapangyarihan, “paparating na.” Ang pagtaas ng ating pamahalaan mula pa noong 1798, tulad ng ipinahayag sa pamamagitan ng isang Ingles mamamahayag sa 1853, ay hindi isang parallel sa nakaraang kasaysayan ng sangkatauhan. Nakikita rin na ang gobyerno mismo ay sumasagot sa paglalarawan ng hayop na ito. Bagaman ito ay tulad ng tupa sa propesyon nito, kapwa sa mga sibil at eklesiastikal na mga kagawaran nito, ito ay katulad ng dragon sa pagkilos nito.

Habang nagpapahayag ang kapangyarihan ng sibil sa deklarasyon nito ng kalayaan na ang lahat ng tao ay may karapatan sa kalayaan, sa pamamagitan ng tinig nito, o mga batas, ito ay mayroong apat na milyun-milyong mga nilalang sa pang-aalipin. Ang kapangyarihan ng simbahan ng gobyerno, na Protestante, ay nagsasabi na magbigay sa lahat, pagpapahintulot at kalayaan sa

pananampalataya. Gayunpaman sa parehong oras na ito sumali sa may tinig ng awtoridad sibil sa pagpapatupad ng pang-aalipin, habang ang mga hakbang sa pamamagitan ng kung saan ito ay maaaring maaaring apdo ang budhi ng mga tao. Narito din ang isang serye ng mga kababalaghan na ginanap, at ngayon kahit ang mga himala ay ginawa ng hayop. Ang espirituwalismo sa lahat ng mapanlinlang na kasalanan ay nagtatrabaho sa mga tao, at ang daan ay ganap na nakahanda para sa isang kasabihan na lumabas upang ang isang imahe ay dapat gawin sa unang hayop. Kapag ang imaheng ito ay ginawa ang mga tao ay dapat maging sanhi upang sambahin ito sa ilalim ng malubhang kaparusahan.

Totoong hindi natin inaasahan na ang paggawa at pagpapatupad ng mga dakilang utos ng hayop hanggang matapos ang mensahe ng ikatlong anghel sa Apocalipsis 14, ay magawa ang babala nito laban sa gawain ng hayop na ito. Gayunpaman, naiintindihan namin na ang mga hakbang na ngayon ay kinukuha na magreresulta sa paggawa ng larawang iyon. Hindi namin naiintindihan na ang paggawa ng imaheng iyon ay isang pansamantalang trabaho, ngunit tulad ng pagtaas ng mismong hayop, ay maghawak ng kaunting espasyo ng oras sa pag-unlad nito.

Gusto namin magtanong sa oras na ito, Gaano kalayo binuo ang imahe ng hayop?Maaaring sabihin na ang paggawa ng imahen ng hayop ay pa rin sa hinaharap, at walang paraan upang sabihin kung paano ito gagawin. Sa palagay ko ang pinakamahusay na paraan upang mabuo ang aming mga teorya sa paksang ito ay ang pagtingin sa pagtaas ng unang hayop – upang tingnan ang mga hakbang na dahan-dahan ay kinuha upang dalhin ito sa pagkilos bilang isang mapag-uusig na kapangyarihan. Ang mga katulad na hakbang ay maaaring gawin upang gumawa ng isang imahe sa hayop na kinuha upang gawing hayop.

Sinabi ng ilan na kapag ginawa ang imahen sa hayop ay ipapatupad nito ang Purgatory at lahat ng mga doktrina ng simbahan ng Papa. Hindi talaga iyon ang kaso. Ang kapangyarihan na dapat ipatupad ang mga doktrina ng Papamana ay ibalik ang Papacy sa halip ng paggawa ng isang imahe. Ang isang imahe sa anumang bagay ay dapat na isang bagay na nasa

hitsura tulad ng bagay, ngunit hindi ang bagay mismo. Ang isang imahen sa Papasiya na dapat nating maunawaan ay magiging ibang uri ng mga relihiyonista na dapat gumawa ng katulad na mga hakbang sa pagpapatupad ng mga sentimento nito sa mga kinuha ng Papamana. Sa tingin namin ay maaaring malinaw na ngunit limang natatanging mga hakbang ang kinuha ng iglesia bago siya dumating sa posisyon na minarkahan sa propesiya bilang ang “hayop na may pitong ulo at sampung sungay.” Sa tingin namin maaari naming ipakita na ang apat na mga hakbang na ito ay na kinuha ng mga nominal, creed-paggawa ng mga Protestante sa panahong ito;

Ang mga paunang hakbang na ginawa ng iglesia ay, Una, ang paggawa ng isang kredo. Para sa layuning ito, ang mga Kombensyon ay tinawag, ang mga Synod at mga Konseho ay nag-convened, at ang resulta ay isang mahusay na pangkalahatang pananampalataya. Ang ikalawang hakbang ay upang gawin ang kredo na isang patakaran ng pananampalataya at pagsubok ng pagsasama. Hindi na ito nagawa noon kaysa sa nagpasiya na subukan ang mga di-matuwid na mga miyembro ng kredo sa halip na ang Biblia. Kaya para sa ikatlong hakbang, ang kredo na ito ay naging tribunal kung saan hinuhusgahan ang mga tao. Ang ika-apat na hakbang ay ang tatak ng lahat bilang mga erehe na hindi nag-subscribe sa kredo. Sa ikalimang hakbang nakuha nila ang tulong ng batas sibil upang ipatupad ang mga parusa sa mga taong kanilang pinangalanan bilang heretics. Ito ay para sa ilang oras pagkatapos nilang bumuo ng kanilang mga kredo, na maaari lamang nilang banta kung ano ang gagawin nila sa mga erehe, ngunit hindi nila pinarusahan ang mga ito dahil walang ipinagkakaloob na mga batas kung saan maaari nilang gawin ito. Bilang isang ilustrasyon tungkol sa bagay na ito ay tinutukoy natin ang utos ni Theodosius na ginawa noong taong AD 380. Ito ay matatagpuan sa Roma ni Gibbon, kapitulo 27. Pagkatapos ng pagbigay ng ulat tungkol sa pagbibinyag ni Theodosius sinabi niya: “At, bilang ang emperador ay umakyat mula sa banal na bukal, na kumikinang pa rin sa mainit na damdamin ng pagbabagong-buhay, idinikta niya ang isang solemne na utos, na nagpahayag ng kanyang sariling pananampalataya, at inireseta

ang relihiyon ng kanyang mga paksa. Ito ay ang aming kasiyahan (ganito ang imperyal na estilo) na ang lahat ng mga bansa na pinamamahalaan ng ating kahinahunan at pag-moderate, ay dapat na sumunod sa relihiyon na itinuro ni San Pedro sa Roma, na napanatili ang tapat na tradisyon, at alin ngayon ay ipinagtapat ng papa na si Damasus, at ni Pedro, obispo ng Alexandria, isang taong kabanalan ng apostolismo. Ayon sa disiplina ng mga apostol, at ang doktrina ng ebanghelyo, maniwala tayo sa tanging diyos ng Ama, Anak, at Espiritu Santo; sa ilalim ng isang pantay na kamahalan, at isang banal na trinidad. Pinahihintulutan namin ang mga tagasunod ng doktrinang ito na ipalagay ang pamagat ng mga Kristiyanong katoliko; at habang hinuhusgahan namin na ang lahat ng iba pa ay mga bihag na lalaki, ipinakilala namin ang mga ito sa nakapangalan na pangalan ng mga erehe at ipinahahayag na ang kanilang mga kumbinasyon ay hindi na mag-aagaw sa kagalang-galang na pag-uusap ng mga simbahan. Bukod sa paggagawad ng hustisya ng Diyos, dapat nilang asahan na magdusa ang malubhang mga parusa na ang aming awtoridad, na pinapatnubayan ng karunungan sa langit, ay dapat mag-isip ng wastong pahirap sa kanila. ” at habang hinuhusgahan namin na ang lahat ng iba pa ay mga bihag na lalaki, ipinakilala namin ang mga ito sa nakapangalan na pangalan ng mga erehe at ipinahahayag na ang kanilang mga kumbinasyon ay hindi na mag-aagaw sa kagalang-galang na pag-uusap ng mga simbahan. Bukod sa paggagawad ng hustisya ng Diyos, dapat nilang asahan na magdusa ang malubhang mga parusa na ang aming awtoridad, na pinapatnubayan ng karunungan sa langit, ay dapat mag-isip ng wastong pahirap sa kanila. ” at habang hinuhusgahan namin na ang lahat ng iba pa ay mga bihag na lalaki, ipinakilala namin ang mga ito sa nakapangalan na pangalan ng mga erehe at ipinahahayag na ang kanilang mga kumbinasyon ay hindi na mag-aagaw sa kagalang-galang na pag-uusap ng mga simbahan. Bukod sa paggagawad ng hustisya ng Diyos, dapat nilang asahan na magdusa ang malubhang mga parusa na ang aming awtoridad, na pinapatnubayan ng karunungan sa langit, ay dapat mag-isip ng wastong pahirap sa kanila. “Ito ay ilang taon gayunpaman bago ang mga

malubhang kaparusahan ay pinataw sa kanila. Ngunit tila mula sa kanyang mga susunod na pahayag na kahit na ang mga parusa ay hindi agad pinaandar. Sinabi niya: "Ang teorya ng pag-uusig ay itinatag ni Theodosius ... ngunit ang pagsasagawa nito, sa buong sukat, ay nakalaan para sa kanyang karibal at kasamahan na si Maximus, ang una sa mga prinsipe ng Kristiyano, na nagbuhos ng dugo ng kanyang mga Kristiyanong paksa dahil sa kanilang mga opinyon sa relihiyon. "Sa mga edisyong ito ang mga emperador ay nagsimula isang gawain na sa wakas ay nagresulta sa pagbibigay ng kapangyarihang sibil sa mga kamay ng simbahan ng papa. Tulad ng ipinakita natin noon ay sa kapangyarihan ng dalawang sungay-hayop (ating sariling pamahalaan) na ang isang imahe ay gagawin sa unang hayop na ito. Ang ilan ay isinasaalang-alang ito marahil bilang lahat ng magarbong na dapat naming ipagpalagay na ang anumang naturang bagay ay tapos na dito. Nakikita na natin ang apat na hakbang na kinuha ng simbahan ng Protestante, at ang isang pakiusap na nag-set up na tulad ng mga sanhi ay nagbubunga tulad ng mga resulta, dapat nating tapusin ang isang "larawan sa hayop" ay magiging resulta ng pagkuha ng mga hakbang na ito. Ngunit mayroon tayong sigurado na salita ng propesiya na nagpapahayag na ang kapangyarihang ito ay gumawa ng isang imahe at tinitingnan natin ang pagkuha ng mga hakbang na ito bilang katuparan ng propetikong patotoo tungkol sa kapangyarihang ito.

Sa unang hakbang na kinuha ng simbahan ng Roma ay sasabihin natin: Halos bawat kilalang sekta ng kasalukuyang panahon ay ang kanyang kredo na kanilang sinasabi sa atin ay itinatag sa Biblia. Gayunpaman nakita namin ang mga sentimento ng kanilang mga kredo na nagkakaisa, na nagpapakita ng mga kurso na hindi lahat ay inilabas mula sa bukal ng katotohanan. Sa pagsasaalang-alang sa kung ano ang ginawa ng mga simbahan sa ating lupain tungkol sa kredo, makagagawa tayo ng ilang mga sipi mula sa isang sermon na ipinangaral ni Charles Beecher sa pagtatalaga ng Presbyterian Church sa Ft. Wayne, Ind .: "Ang aming pinakamainam, pinakamakumbaba, pinaka matapat na tagapaglingkod ni Cristo ay nagpapaunlad sa kanilang gitna

kung ano ang isang araw, hindi matagal mula ngayon, ipakilala ang sarili bilang ng itlog ng dragon. Sila ay lumiiit mula sa anumang bastos na salita laban sa mga kredo na may parehong sensitivity na kung saan ang mga banal na ama ay may shrunk mula sa isang bastos na salita laban sa tumataas na pagsamba ng mga banal at martir na kung saan sila ay pagkandili. “” Ang kredo sistema ay ngayon exerting sa mga pari ng Ang mga simbahang Protestante ay isang lihim, hindi mapagtanggol, ngunit napakalaking kapangyarihan laban sa Biblia – isang kapangyarihan ng takot. Oo, habang nagpapahayag ito na ipagtanggol at ipagtanggol ang Biblia, ito ay halos napapahamak. “” Ang relihiyosong mundo ay tinatawag na sariling pampublikong sentimyento, at ito ay nabuo nang una sa pamamagitan ng mga dakilang evangelical denominations. Ang iba pang mga denominasyon ay, dahil sa kanilang kakulangan ng mga numero, mas mababa pinaghihinalang. Sa pamamagitan ng isa o sa iba pang mga denominations na ito, ang unang katotohanan ay, ang mga batang kandidato ay dapat na lisensyado; para sa pampublikong kuru-kuro ay nanirahan na ang isang walang lisensiyang mangangaral ay walang mangangaral sa lahat. Dapat siyang magkaroon ng lisensya, kung gayon; lahat ng kanyang pag-asa ay nakatuon sa na. Ngunit walang isa sa mga dakilang evangelical denominations na kung saan makakakuha siya ng lisensya, maliban kung siya ay mag-subscribe sa kredo ng denomination na iyon. Sa ibang salita, ang mga Protestanteng evangelical denominations ay nakagapos sa mga kamay ng isa’t isa, at ang kanilang sarili, na, sa pagitan nila lahat, ang isang tao ay hindi maaaring maging isang mangangaral sa lahat, kahit saan, nang walang pagtanggap ng ilang aklat maliban sa Biblia. “Kaya nakita natin ang Ang unang paunang hakbang ng Roma ay kinuha ng mga sekta ng Protestante sa ating lupain. Ang ikalawang hakbang ng Roma ay kinuha, at ang mga kredo na ito ay ginawa din ng isang pagsusulit ng pakikisama, na lumilitaw mula sa karagdagang patotoo sa pahayag ni Beecher, na binanggit natin dahil ipinapakita nito ang eksaktong mga katotohanan sa kaso: “Totoo, bawat denominasyon sabi, ‘Hindi tayo nagdudulot ng parusa – hindi lamang namin tinatanggap na

tumanggap sa ating hanay na hindi sumasang-ayon sa atin.' At ito ay napakamamamayan, ito tunog kaya makatwirang, upang maaaring linlangin ang napaka hinirang; ngunit ito ay ang pinaka-ganap na stroke ng makademonyo craft, at doble distilled jesuitism. "Ito ay tulad ng Roma, na ipinasa ang mga biktima ng Inkisisyon sa sibil na braso, na ipinagbabawal na gawin ito nang walang pinsala, at pagkatapos ay piously lauding kanyang sariling lambot na disposisyon. Ito ay totoo, ang mga denominasyon ay hindi gumagawa ng anumang pinsala sa kandidato, tahimik lamang silang iniwan siya sa kanyang di-maiiwasang kapalaran. "

Ang ikatlong hakbang ng Roma ay kinuha, at ang kredo ay ginawa ng husgado kung saan ang mga miyembro nito ay sinubukan. Natanggap ba ng aming espasyo na maaari naming iugnay ang mga score ng mga pagkakataon kung saan ang mga miyembro ay tinanggihan sa isang pagsubok sa Biblia, at nang sa pagsubok ng iglesia ipinapakita nila na ang kanilang mga kakaibang damdamin ay alinsunod sa Biblia, sinubukan sila ng kredo, at pinatalsik mula sa lipunan ng mga kredong kapangyarihan. Ang isang kaso ay dumating sa Wisconsin hindi maraming buwan mula noon. Ang isang deacon ng Baptist, kasama ang kanyang asawa at mga anak na babae, ay tinanggap ang kasalukuyang katotohanan. Sa paglilipat ng pagsubok ay tila kinakailangan upang sabihin sa mga indibidwal na ito kung bakit sila ay itinabi mula sa simbahan. Sinabi ng klerk, "Hindi namin nais mong isipin, Bro. Wright, dahil pinalayas kita mula sa simbahan, na hindi namin itinuturing na sinusunod mo ang mga utos ng Diyos, dahil naniniwala kami na ginagawa mo;

Na ang ika-apat na hakbang ay kinuha, at ang mga anathematized na hindi nag-subscribe sa Ortodokso na mga kredo sa oras na ito ay malinaw mula sa sumusunod na patotoo mula kay Beecher tungkol sa isang walang lisensiyang ministro: "Walang lisensya, nang walang moral na mga afinidad sa mga menor de edad na sekta, nag-iisa, bago siya ay gumawa ng mga gawi na naninindigan sa sarili ng isang tao, bago pa siya ay sinubukan ang kanyang baluti, hindi mapagkakatiwalaan sa sarili, sa

pangkalahatan ay mahirap, kadalasan sa utang, walang karanasan, nakakakita siya ng isang di-nakikita, hindi madaling maunawaan na Kapangyarihan ay napaloob at nakulong sa kanya sa kumplikado, pagkaluskos ng mga kulungan . Ang pagmumura ng lipunan ay nasa kanya, ang pampublikong damdamin ay laban sa kanya – ang pampublikong damdamin ng mabubuting tao, oo, ng pinakamainam at pinaka mapagmahal! Siya ay binulong na maging di-tama, hindi ligtas, erehe! Siya ay tinawag ng bawat sektaryan na pangalang pinaka-nakasisindak sa mga tainga ng ebanghelikal, tama o mali; at walang sinuman ang gumagawa nito. Siya ay sinaktan; tumingin siya dito at doon, sa likod at sa harap; hindi niya makikita ang sinuman. At sa gayon siya ay magalang, at may paggalang, at tahimik, at di-mapaniniwalaan. Nasa relihiyosong mundo kung ano ang nasa politiko – patay na.

“Ngayon ay hindi kailanman nagkaroon ng labis na pagpapahirap ng pag-uusisa na mas katangi-tangi na angkop sa pag-uugali ng pagsang-ayon mula sa isang agonized na biktima. Hindi ang katawan, ngunit ang isip ay nasa rack. Ang bawat pinaka-marangal na pakiramdam ay sinubukan hanggang sa pinakamainam. Ang kanyang likas na pangangailangan ng kabuhayan, ang kanyang pag-aalaga ng pamilya at mga kaibigan, ang kanyang pakiramdam ng reputasyon, ang kanyang tapat na ambisyon, ang kanyang kagustuhan, ang kanyang intelektuwal na gawi, ang kanyang mga pag-asa ng pagiging kapaki-pakinabang, oo, ang pinakasimpleng, sagradong emosyon ng kanyang madasalin na karanasan, ay naririto kinuha – sa madilim – sa pamamagitan ng isang hindi nakikita, walang awa kamay – at wrung, at racked, at wrenched, sa huling sukduluan ng mental labis na pagpapahirap. At walang mata sa awa, ni braso upang iligtas. Hindi siya maririnig ng publiko. Siya ay walang sinuman, isang sinira, isang baliw-tao. “Ito, mga kaibigan ko, ay ang parusa na mabubuting tao, sa mga mabuting motibo, walang kamalayan, gayunpaman ay talagang nagpaplano sa mga mata ng bawat kandidato para sa ministeryo, ang matinding espirituwal na pagkamartir na ito. Sa loob ng pitong taon ay tinititigan siya sa mukha, sa buong oras ng pagbuo ng kanyang

mga opinyon. At para ano? “Para sa matapang na sabihin, ‘Hindi ko tinanggap ang iyong kredo bilang naglalaman ng sistema ng mga doktrina na nasa Biblia;’ at para sa matapang na sabihin kung ano ang sinabi ng Diyos, ‘Sa pamamagitan ng Bibliyang iyan ako ay perpekto, lubusang inayos sa lahat ng mabubuting gawa.’ Para sa pag-uulit at paghawak sa deklarasyong ito ng Diyos, siya ay bumagsak ng isang espirituwal na martir. At hindi ba iyan isang apostasiya, kung gayon, na siya ay martir? At hindi ba ang apostata ng Protestante simbahan? Oh! tandaan, ang huling porma ng apostasiya ay babangon, hindi sa pamamagitan ng agresibong martsa ng Roma; hindi sa pamamagitan ng mahabang braso ng papa, nakabuka upang makuha ang ating Biblia; hindi sa pamamagitan ng mga krus, prusisyon, baubles. Nauunawaan namin ang lahat ng iyon. Ang apostasya ay hindi kailanman dumating sa labas. Nagaganap ito. Ito ay isang apostasiya na bubuhayin sa ating buhay; isang apostasiya na dapat martir isang tao na naniniwala sa kanyang Biblia na kailanman ay banal .... Iyan ang apostasiya na dapat nating takutin, at hindi pa ba ito nabuo? “Tanggapin ang Biblia at ang libro, at maaari mong ilagay ang iyong sariling pribadong konstruksyon sa parehong, tulad ng ginagawa ng bawat isa. Tanggapin ang Biblia, at ilagay ang iyong sariling pribadong konstruksyon sa iyon – ang dakilang paa ng hayop ay nasa iyo. Ito ang tinatawag kong pagkuha ng Biblia mula sa mga kamay ng ministeryo. “Wala namang haka-haka sa pahayag na ang simula ng kredo ay simula na upang ipagbawal ang Biblia tulad ng ginawa ng Roma, bagaman sa isang masamang paraan. Sa buong kurso ng pag-aaral ng pitong taon, ang kandidato ng Protestante para sa ministeryo ay nakikita sa harap niya ang isang pinahintulutang pahayag, na pinatutubo at napatunayan, kung ano ang dapat niyang makita sa Biblia, o maging martir. At ang sinuman, na kilala sa kalikasan ng tao, kailangang sabihin na siya ay nag-aaral sa ilalim ng napakalaking presyon ng motibo? Iyan ba ang kalayaan ng opinyon? – ‘ang kalayaan kung saan si Cristo ay nagpapalaya?’ Gusto sana ng Roma iyon. Bawat isa sa kanyang pastor ay maaaring may pinag-aralan ang Biblia upang makita

doon ang pontifical creed sa sakit ng kamatayan. Ang kalayaan ba? "Yaong mga nag-embraced ng di-popular na mga doktrina ng Bibliya sa araw ng Sabbath at malapit sa pagdating ng Panginoon, at pinananatili ang kanilang integridad sa gitna ng galit at anathemas ng modernong kredo ng kredo ng kapangyarihan ay nakahandang pasalamatan kung ano sinasabi namin kapag sinabi namin sa kanila na ito ay isang pagpapahayag ng ikaapat na hakbang na apostata ng modernong Protestantismo. Ang ikalimang hakbang na kinuha ng Roma ay upang maabot ang braso at siguruhin ang sibil na kapangyarihan. Mayroon na ang iglesia na nagsisikap para sa mga batas upang ipatupad ang isang halos unibersal na tuntunin, pagpapanatili ng Linggo, na purong tradisyonal, at salungat sa utos ng Diyos na may kaugnayan sa Sabbath. Ilang taon na ang nakalilipas, ibinigay ni Dr. Durbin, ng Christian Advocate and Journal, ang kanyang mga pananaw sa paksang ito tulad ng sumusunod: "Kaya kong ipahiwatig na ang sibil na mahistrado ay hindi maaaring tumawag upang ipatupad ang pagtalima ng Sabbath (Linggo) ayon sa kinakailangan sa ang espirituwal na kaharian ni Cristo; ngunit, kapag ang Kristiyanismo ay nagiging moral at espirituwal na buhay ng Estado, ang Estado ay nakatali sa pamamagitan ng kanyang mga mahistrado upang maiwasan ang bukas na paglabag sa banal na Sabbath, bilang isang sukatan ng pagpapanatili ng sarili. Hindi niya magawa kung hindi nasaktan ang sarili niyang sigla, at naisip ang diyos na kawalang-kasiyahan, maging makulay sa kanyang tungkulin sa bagay na ito. "Narito ang isa pang pahayag na lumitaw sa NY Evangelist sa 1854 kaugnay sa bagay na ito: "Ang prinsipyo na kinikilala ng Estado bilang Kristiyano bilang isang bagay na mahalagang pag-aari nito, ay nagbibigay sa atin, sa palagay natin, ang totoo at simpleng batayan kung saan ang mga batas na may kaugnayan sa pagtalima ng Sabbath ay ipatupad. Ang batas ay nagtatapon ng proteksyon nito sa kabanalan at tahimik ng unang araw ng linggo, hindi dahil kinikilala ito bilang isang sagradong araw na itinuturing mismo, ngunit para sa iba pang mga dahilan. "Mula dito tila sinusubukan nilang hugis ang bagay na ito kaya

na ang mga batas ay maaaring ipasa sa pagpapatupad ng Linggo nang hindi lumalabag sa konstitusyon, na nagdedeklara na “ang Kongreso ay hindi dapat gumawa ng batas na may kinalaman sa pagtatatag ng relihiyon, o pagbabawal sa libreng paggamit nito.” Sa loob ng huling tatlong taon ng mga espesyal na pagsisikap ay ginawa sa ilang bahagi, lalo na sa Estado ng New York, upang makakuha ng mas mahigpit na mga batas sa Linggo. Noong nakaraang tagsibol ang Tribune ay tumayo nang tila laban sa Linggo na batas na ito, kung saan ang ilan sa mga kabaligtaran na partido ay nag-iisip na gawin itong isang isyu sa partido. Sa gayon, isang katanungan ang hiniling sa Tribune, na nagsabi ng sumusunod na sagot: “Tugon namin nang may katiyakan na ang Lincoln party, gayunpaman, ay walang mga opinyon kung ano ang tungkol sa tanong ng Linggo.” Ito ay kinuha ng Albany Atlas at Argus ng Oktubre 6 na nagsabi na laban sa kanila: “Lincoln ay hindi nagmamalaskit kung ang Sabbath ay lumabag o hindi.” Narito ang isang pagtatangka na gumawa ng isang partido na isyu nito, ngunit hindi pa ito naging gayon. Hindi rin natin inaangkin na ang mga mahigpit na batas ng Linggo ay agad na maipasa, ngunit nais nating ipakita na ang mga Protestante ay nagnanais na kunin ang ikalimang hakbang na kinuha ng Papacy sa harap ng kanyang mga pag-uusig sa mga tao ng Diyos. At tulad ng pagpasa natin ngayon upang ipakita, ang mga kapangyarihang pambatasan ay nagsasabi na dapat at dapat nilang gawin ang hakbang. Bago ako nakasalalay sa NY Observer, ng Agosto 23, 1860, na nagbibigay ng isang account ng isang malaki at masigasig na pulong na gaganapin sa Saratoga Springs, Agosto 12, ang bagay na kung saan ay upang isaalang-alang ang paksa ng pagkuha ng epektibong mga panukala upang ma-secure mga batas para sa pagdiriwang ng Linggo. Ang Hon. Si Millard Fillmore, Ex-president ng Estados Unidos, ang namuno sa pulong: “Sa kanyang kanan ay nakaupo si Gov. Buckingham, ng Connecticut, at Hon. JW Beekman, ng New York, at sa kanyang kaliwa na si Gov. Morgan, ng New York, at ang Hon. Wm. C. Alexander, ng New Jersey, ang mga kinatawan (kasama ang pinarangalan na tagapangulo ng pulong) ng tatlong magagaling na partidong pampulitika kung saan, sa nahuli na

pagkagulat ng kanilang bangga, ngayon ay nagbabanta na guluhin ang lupain. Gusto na ito panoorin ng Kristiyano co-operasyon ay maaaring nasaksihan sa isang mas mataas pa scale scale! Ngunit kahit na sa limitadong larangan ng pagmamasid ito ay isang nakakatawang paningin upang makita ang mga kampeon ng mga salungat na interes ng Estado na umaalis sa kanilang mga sandata sa paanan ng krus. "Narito ang isang puntong makikita natin, at marahil ang tanging punto kung saan sila lahat magkaisa. Sa ganitong malaking pakikipaglaban ng mga tao ay sinabi niya: "Marahil walang dalawang lalaki ang naisip ng eksaktong kapareho sa anumang iba pang paksa. Walang alinlangan ang lahat ay hindi sumasang-ayon sa mga batayan kung saan dapat gawin ang pampublikong aksyon, o kung paano dapat itulak ang pagkilos na iyon. Ngunit wala akong tanong, mula sa tono ng pulong at mula sa kaswal na mga pangungusap na narinig ko, na kung nabigyan ng boto ay malutas ito sa pamamagitan ng pagtuya na ang ating Amerikanong Kristiyano na Sabbath – ang mahalagang pagkapanganay ng ating pambansang kasarinlan – ay dapat at mananatili. "Ginoo. Nagpatuloy si Cook upang sabihin kung ano ang nagawa na ng Komite ng Sabbath, at kung ano pa ang kanilang ipinanukalang gawin. Ang kanilang tagumpay sa paghihiwalay sa mga newsboy sa Linggo, at pagsasara ng mga pamilihan ng Linggo ay dapat pasiglahin ang lahat ng mga kaibigan ng mahusay na pagkakasunud-sunod upang mas masigla, mas sistematiko, at mas paulit-ulit na pagsisikap sa parehong direksyon. Nagbayad siya ng isang mataas at nararapat na papuri sa New York Press para sa kanilang guwapo at mahusay na pakikipagtulungan sa mabuting dahilan. Ipinahayag niya nang totoo at malinaw ang tanong kung saan ipinaglaban ang banal na digmaan. Hindi kung tayo ay dapat magkaroon ng Sabbath o hindi; na naisaayos sa pamamagitan ng lubos na pagsang-ayon. Ang tanong ay, Magkakaroon ba kami ng aming sariling Kristiyano, Amerikanong Sabbath – ang Sabbath ng ating pagkabata at ng ating mga ama, ang Sabbath ng pahinga at ang tahimik na tahimik – o isang na-import na Sabbath ng Europa? Pagkatapos ay binibigyang-katumbas ng tagapagsalita ang dalawang

magkakasalungatang pamamaraan ng pagtalima ng Sabbath, at matigas na pinagtatalunan laban sa mga pagkukunwari sa batas na isang bahagi ng ating populasyon ng Aleman. Ang kanyang mga pahayag ay maikli at epektibong iniharap, at narinig na may pansin sa pansin. "Sinabi ni dating Pangulong Fillmore na siya" ay naglalayong i-secure ang mga benepisyong araw ng pahinga sa pamamagitan ng isang mahabang karera ng higit sa ordinaryong pisikal at mental na pagsusumikap, at pagbibigay ang kanyang buong pagsang-ayon sa mga pag-angkin ng lahat na nagnanais na gawin itong isang araw ng pagsamba, at upang mabigyang-katwiran ang karapatan ng awtoridad ng sibil. Habang itinuturing niyang kinakailangang mag-legal sa maingat sa lahat ng mga bagay na may kaugnayan sa pampublikong moral, at upang maiwasan ang mga mapilit na mga hakbang na nakakaapekto sa relihiyon, ang karapatan ng bawat mamamayan sa isang araw ng pahinga at pagsamba ay hindi maaaring tanungin, at dapat na ipapatupad ang mga batas na nagtataglay ng karapatang iyon. Maligaya niyang isipin na iniwasan ng mga ginoo ng Komite ng Sabbath ang mga pagkakamali na may kaugnayan sa maraming mga pagtatangka sa moral na reporma, at ang kanilang bagay ay may buong pagpapasiya. "Tinitingnan namin ang mga patotoo na ito bilang isang tawag para sa isang imahe. Nawa'y sundin namin ang lahat ng mensahe ng ikatlong anghel, kaya sundin ang mga utos ng Diyos na magiging handa kami upang tumayo kapag ang pagsubok ng oras ng mga decree ng hayop ng imahe ay darating. Maligaya niyang isipin na iniwasan ng mga ginoo ng Komite ng Sabbath ang mga pagkakamali na may kaugnayan sa maraming mga pagtatangka sa moral na reporma, at ang kanilang bagay ay may buong pagpapasiya. "Tinitingnan namin ang mga patotoo na ito bilang isang tawag para sa isang imahe. Nawa'y sundin namin ang lahat ng mensahe ng ikatlong anghel, kaya sundin ang mga utos ng Diyos na magiging handa kami upang tumayo kapag ang pagsubok ng oras ng mga decree ng hayop ng imahe ay darating. Maligaya niyang isipin na iniwasan ng mga ginoo ng Komite ng Sabbath ang mga pagkakamali na may kaugnayan sa maraming mga pagtatangka sa moral na reporma, at ang kanilang bagay ay may buong pagpapasiya. "Tinitingnan

namin ang mga patotoo na ito bilang isang tawag para sa isang imahe. Nawa'y sundin namin ang lahat ng mensahe ng ikatlong anghel, kaya sundin ang mga utos ng Diyos na magiging handa kami upang tumayo kapag ang pagsubok ng oras ng mga decree ng hayop ng imahe ay darating.

Daniel 7: Ang Paglabas At Pagkahulog Ng Antikristo

Para sa isang konteksto para sa artikulong ito, lubos na inirerekomenda na basahin mo ang [unang bahagi](#) ng serye ng tatlong bahagi na ito.

- 1) Ito ay lumitaw sa gitna ng mga dibisyon ng Western Europe / Roman Empire.
- 2) Dapat itong tumaas pagkatapos ng 476CE, nang hinati ang Roma.
- 3) Ito ay tumaas sa kapangyarihan kasama ang pag-upo ng tatlong iba pang mga kaharian na tumayo sa ito paraan.
- 4) Ang isang tao ay kumakatawan sa kahariang ito, na nag-aangking may dakilang awtoridad sa mga hari ng imperyong Romano.
- 5) Siya ay isang iba't ibang mga uri ng hari kaysa sa tradisyonal na awtoridad pampulitika ng iba pang mga hari.
- 6) Sinasabi niya na may awtoridad na nauukol sa Diyos.
- 7) Siya ay nakikipagdigma sa mga banal na tumutupad sa mga batas ng Diyos.
- 8) Iniisip niya na baguhin ang mga oras at batas ng pamahalaan ng Diyos.
- 9) Naghahari siya sa loob ng 1260 taon.

Ang mga puntong ito ay dapat matupad upang kilalanin ang

kapangyarihan ng anthristianong maliit na sungay. Muli, upang magkaroon ng mas maraming detalye sa mga siyam na puntong ito, at isang kasaganaan ng patotoo sa Banal na Kasulatan, mas makabubuting i-refer ka sa [unang bahagi](#) ng serye ng tatlong bahagi na ito.

Ang Kapangyarihang Antikristo nagsiwalat...

Kung ang antikristo ay isang higanteng pulitikal na tayahin na kinikilala ng lahat bilang hinihingi ang pagsamba kay Satanas at pagkakaroon ng isang hitler-esque na kilos, hindi ito magiging panlilinlang sa maraming mga taos-puso ngunit palayasin ang mga Kristiyano. Bagaman siyam na katangian ang naipahayag mula sa kapangyarihang ito, higit pang mga katangian ang kailangan upang maunawaan kung ano ang nangyari sa Imperyong Romano upang maging sanhi ng pagtaas ng kapangyarihang ito.

Nakita ng lahat ng mga apostol ang mga alalahanin na dumarating sa mga tumanggap sa sakripisyo ni Kristo. Siya ang "Kordero ng Diyos na nag-aalis ng mga kasalanan ng sanlibutan" (Juan 1:29); Tinawag siyang Kordero, dahil sa una, ang mga Hebreo ay umaasa sa pagliligtas mula sa kasalanan ng Mesiyas-na-darating, at upang ipakita ang kanilang pananampalataya sa Kanyang pagdating, maghahain sila ng mga tupa, toro, at

kambing. Ngunit “hindi posible na ang dugo ng mga toro at ng mga kambing ay mag-aalis ng mga kasalanan.” (Hebreo 10: 4) Ngunit ang karamihan sa mga Israelita ay nawala ang kahulugan ng kanilang mga sakripisyo, at may pananalig sa mga sakripisyo upang alisin ang mga kasalanan sa halip ng Isa na kanilang itinuro. At ano ang kasalanan? Sinasabi sa atin ni apostol Juan na “ang kasalanan ay ang pagsalangsang ng kautusan.” (1 Juan 3: 4)

Ang katotohanan: Ang sakripisyo ni Kristo at ang batas ng Diyos ay hindi maaaring ihiwalay

Ang mismong batas na gagawin ng maliit na sungay upang baguhin ay ang batas ng pamahalaan ng Diyos; kaya't ipapatupad nito ang isang bagong batas sa pamamagitan ng mga hari ng Europa, at iiwanan ang marami mula sa batas ng tunay na Diyos; kaya walang epekto ang sakripisyo ni Cristo. Si Cristo, na nakikinita kung ano ang darating, ay nagpahayag:

“Huwag isipin na naparito ako upang sirain ang kautusan, o ang mga propeta: hindi ako naparito upang sirain, kundi upang matupad. Sapagka't katotohanang sinasabi ko sa iyo, Hanggang sa ang langit at ang lupa ay dumaan, ang isang tuldok o isang kudlit ay hindi lilipas mula sa kautusan, hanggang sa maganap ang lahat. Kaya't sinoman ay magbabagsak sa isa sa mga kaunting kautusan na ito, at ituturo sa mga tao, sa makatuwid ay tatawagin siyang pinakamaliit sa kaharian ng langit: datapuwa't ang sinomang dapat gawin at ituturo sa kanila, ay

tatawaging dakila sa kaharian ng langit.

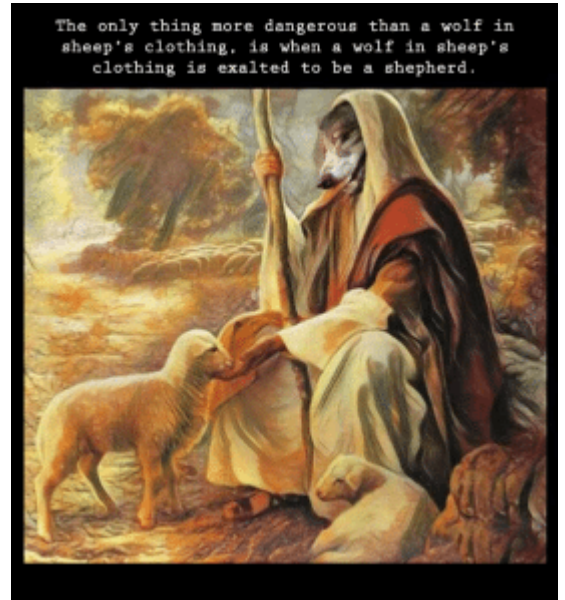
Pagkatapos ay inihambing niya ang mga “mag-iisip” Siya ay dumating upang buwagin ang kautusan ng Diyos sa “katuwiran” ng mga eskriba at mga pariseo (ang relihiyosong uri ng mga tao sa Jerusalem): “Sapagkat sinasabi ko sa iyo, malibang ang iyong katuwiran ay lumampas sa katuwiran ng mga eskriba at mga Pariseo, ay hindi kayo papasok sa kaharian ng langit. “(Mateo 5:20)

Itinuro ng mga lalaking ito na ito ay katanggap-tanggap na “basagin ang isa sa mga hindi bababa sa mga utos”; “Ganito ninyo ginawa ang utos ng Diyos na walang epekto sa pamamagitan ng inyong tradisyon.” Sinabi ni Kristo sa kanila, na tinutupad ang Kasulatan sa Isaias, “Ang mga taong ito ay lumalapit sa akin sa pamamagitan ng kanilang bibig, at pinarangalan ako ng kanilang mga labi; ngunit ang kanilang puso ay malayo sa akin. Ngunit walang kabuluhan ang sinasamba nila sa akin, nagtuturo para sa mga doktrina ang mga kautusan ng tao. ”

Ang kapangyarihan ng antikristo ay walang bisa sa mga utos ng Diyos sa pamamagitan ng kanilang mga tradisyon; at nagpahayag ng kanilang mga bibig na sinasamba nila Siya, ngunit tulad ng relihiyosong mga tao ng araw ni Cristo, ay sa katunayan ay nagpapako sa Kanya muli sa paglabag sa batas. Ipinahayag ito ng Biblia bilang katuwiran ng tao (Roma 10: 3), habang ipinahahayag ng kautusan ng Diyos ang katuwiran ng Diyos (Isaias 51: 6,7), na sinabi ng Diyos na “hindi mapapawi [sisirain].”

ANG DAKILANG PAGGAWA SA SIMBAHAN

Maingat na pinag-aralan ni apostol Pablo ang mga propesiya. Nakita niya ang pagtaas ng anticristo na nagmumula sa Roma, at kung paano niya iniisip na baguhin ang batas ng Diyos, at nabagabag. Iningatan pa rin ng Diyos ang tatlong ganoong mga babala para sa atin na magaganap ang isang malaking pagbagsak sa iglesiang Kristiyano.

“Sapagka’t nalalaman ko ito, na pagkalipas ng aking paghihiwalay ay magsisidating ang mga mapanglaw na lobo sa gitna ninyo, na hindi ipinagkakaloob ang kawan. At tungkol sa iyong sarili, ang mga tao ay magsisibangon, na magsasalita ng mga masamang bagay, upang ilayo ang mga alagad pagkamatay nila. Kaya’t panoorin, at alalahanin, na sa loob ng tatlong taon ay hindi ako tumigil upang bigyan ng babala ang bawat gabi at araw.” (Gawa 20: 29-31)

Ang iglesiang Kristiyano ay dapat ikompromiso ng isang dayuhang kapangyarihan, na hindi pa nakikilala dito. Sinabi ni Pablo na si Cristo ay hindi babalik hanggang sa ganap na maganap ang gawain ng kapangyarihang ito: “Huwag kayong didikin ng sinuman sa anumang paraan: sapagkat ang araw na iyon ay hindi darating, maliban kung dumating una ang pagbagsak, at ang tao ng kasalanan ay mahayag, ang anak ng kapahamakan” (2 Tesalonica 2: 3)

Nakita ni Paul, ang maliit na sungay bilang pagbabago ng batas ng Diyos na naglalantad ng kasalanan, ay tinawag siyang “tao ng kasalanan”, na inihayag sa iglesia sa pamamagitan ng “pagbagsak”; at ang anak ng kapahamakan (sa literal, ng pagkawasak, pagkasira, o kawalan). Sa mas malaking haba, napupunta siya sa pinaka-iglesya sa gitna ng labanan na darating, at nagsusulat sa kanila patungkol sa ebanghelyo ni

Cristo, na nagbabalik sa tamang lugar ng batas sa puso ng mananampalataya. "Sapagka't hindi ko ikinahihiya ang evangelio ni Cristo: sapagka't siyang kapangyarihan ng Dios sa ikaliligtas ng bawa't sumasampalataya; sapagka't sa kaniya'y ipinahayag ang katuwiran ng Dios mula sa pananampalataya hanggang sa pananampalataya: gaya ng nasusulat, Ang ganap ay mabubuhay sa pamamagitan ng pananampalataya. "(Roma 1: 16-17) Siya ay nagpapatuloy pa, at ipinahayag na ang mga naniniwala sa mabisang kapangyarihan ng sakripisyo ni Cristo, ay may kasalanan na" hinahatulan sa laman [ating laman] ", "Upang ang katuwiran ng kautusan ay matupad sa atin, na hindi nagsisilakad ayon sa laman, kundi ayon sa Espiritu." (Roma 8: 3,4) Pagkatapos ay binabalaan niya ang iglesia sa Roma upang hindi masisipsip sa mga pangyayari sa mundong ito, ang kanilang mga isipan sa mundong ito at nawawalang paningin ng ebanghelyo, kapangyarihan, at makalangit na katotohanan. "Para sa pag-iisip ng karnabal ay kamatayan; ngunit ang espirituwal na pag-iisip ay buhay at kapayapaan. Sapagka't ang kaisipan ng laman ay pakikipagalit laban sa Dios: sapagka't hindi napapailalim sa kautusan ng Dios, ni sa anomang kalagayan. "(Mga Taga Roma 8: 6-7) Napagtanto ni Pablo na ang problema ay lumitaw sa iglesia na nasa Roma, na "mag-isip" sila laban sa kautusan ng Diyos sa pamamagitan ng pag-iisip na magkaroon ng ilang dakilang kapangyarihan upang baguhin ang Kanyang mga utos. Binibigyang-diin ni Pablo ang mga salita ni Cristo, na dumating Siya upang "tuparin" ang batas, at hindi upang sirain ito. na hindi nagsisilakad ayon sa laman, kundi ayon sa Espiritu. "(Roma 8: 3,4) Pagkatapos ay binabalaan niya ang iglesya sa Roma upang hindi mapagsamantalahan sa mga pangyayari sa daigdig, pagkakaroon ng kanilang isipan sa mundong ito at hindi nawawala ang paningin ng ebanghelyo. kapangyarihan, at makalangit na katotohanan. "Para sa pag-iisip ng karnabal ay kamatayan; ngunit ang espirituwal na pag-iisip ay buhay at kapayapaan. Sapagka't ang kaisipan ng laman ay pakikipagalit laban sa Dios: sapagka't hindi napapailalim sa kautusan ng Dios, ni sa anomang kalagayan. "(Mga Taga Roma 8: 6-7) Napagtanto ni Pablo na ang problema ay lumitaw sa

iglesia na nasa Roma, na "mag-isip" sila laban sa kautusan ng Diyos sa pamamagitan ng pag-iisip na magkaroon ng ilang dakilang kapangyarihan upang baguhin ang Kanyang mga utos. Binibigyang-diin ni Pablo ang mga salita ni Cristo, na dumating Siya upang "tuparin" ang batas, at hindi upang sirain ito. na hindi nagsisilakad ayon sa laman, kundi ayon sa Espiritu. "(Roma 8: 3,4) Pagkatapos ay binabalaan niya ang iglesya sa Roma upang hindi mapagsamantalahan sa mga pangyayari sa daigdig, pagkakaroon ng kanilang isipan sa mundong ito at hindi nawawala ang paningin ng ebanghelyo, kapangyarihan, at makalangit na katotohanan. "Para sa pag-iisip ng karnabal ay kamatayan; ngunit ang espirituwal na pag-iisip ay buhay at kapayapaan. Sapagka't ang kaisipan ng laman ay pakikipagalit laban sa Dios: sapagka't hindi napapailalim sa kautusan ng Dios, ni sa anomang kalagayan. "(Mga Taga Roma 8: 6-7) Napagtanto ni Pablo na ang problema ay lumitaw sa iglesia na nasa Roma, na "mag-isip" sila laban sa kautusan ng Diyos sa pamamagitan ng pag-iisip na magkaroon ng ilang dakilang kapangyarihan upang baguhin ang Kanyang mga utos. Binibigyang-diin ni Pablo ang mga salita ni Cristo, na dumating Siya upang "tuparin" ang batas, at hindi upang sirain ito. 4) Binabalaan niya ang iglesya sa Roma upang hindi masisipsip sa mga pangyayari sa mundo, pagkakaroon ng pag-iisip sa mundong ito at pagkawala ng paningin ng ebanghelyo, kapangyarihan, at makalangit na katotohanan. "Para sa pag-iisip ng karnabal ay kamatayan; ngunit ang espirituwal na pag-iisip ay buhay at kapayapaan. Sapagka't ang kaisipan ng laman ay pakikipagalit laban sa Dios: sapagka't hindi napapailalim sa kautusan ng Dios, ni sa anomang kalagayan. "(Mga Taga Roma 8: 6-7) Napagtanto ni Pablo na ang problema ay lumitaw sa iglesia na nasa Roma, na "mag-isip" sila laban sa kautusan ng Diyos sa pamamagitan ng pag-iisip na magkaroon ng ilang dakilang kapangyarihan upang baguhin ang Kanyang mga utos. Binibigyang-diin ni Pablo ang mga salita ni Cristo, na dumating Siya upang "tuparin" ang batas, at hindi upang sirain ito. 4) Binabalaan niya ang iglesya sa Roma upang hindi masisipsip sa mga pangyayari sa mundo, pagkakaroon ng pag-

iisip sa mundong ito at pagkawala ng paningin ng ebanghelyo, kapangyarihan, at makalangit na katotohanan. "Para sa pag-iisip ng karnabal ay kamatayan; ngunit ang espirituwal na pag-iisip ay buhay at kapayapaan. Sapagka't ang kaisipan ng laman ay pakikipagalit laban sa Dios: sapagka't hindi napapailalim sa kautusan ng Dios, ni sa anomang kalagayan. "(Mga Taga Roma 8: 6-7) Napagtanto ni Pablo na ang problema ay lumitaw sa iglesia na nasa Roma, na "mag-isip" sila laban sa kautusan ng Diyos sa pamamagitan ng pag-iisip na magkaroon ng ilang dakilang kapangyarihan upang baguhin ang Kanyang mga utos. Binibigyang-diin ni Pablo ang mga salita ni Cristo, na dumating Siya upang "tuparin" ang batas, at hindi upang sirain ito. ngunit ang espirituwal na pag-iisip ay buhay at kapayapaan. Sapagka't ang kaisipan ng laman ay pakikipagalit laban sa Dios: sapagka't hindi napapailalim sa kautusan ng Dios, ni sa anomang kalagayan. "(Mga Taga Roma 8: 6-7) Napagtanto ni Pablo na ang problema ay lumitaw sa iglesia na nasa Roma, na "mag-isip" sila laban sa kautusan ng Diyos sa pamamagitan ng pag-iisip na magkaroon ng ilang dakilang kapangyarihan upang baguhin ang Kanyang mga utos. Binibigyang-diin ni Pablo ang mga salita ni Cristo, na dumating Siya upang "tuparin" ang batas, at hindi upang sirain ito. ngunit ang espirituwal na pag-iisip ay buhay at kapayapaan. Sapagka't ang kaisipan ng laman ay pakikipagalit laban sa Dios: sapagka't hindi napapailalim sa kautusan ng Dios, ni sa anomang kalagayan. "(Mga Taga Roma 8: 6-7) Napagtanto ni Pablo na ang problema ay lumitaw sa iglesia na nasa Roma, na "mag-isip" sila laban sa kautusan ng Diyos sa pamamagitan ng pag-iisip na magkaroon ng ilang dakilang kapangyarihan upang baguhin ang Kanyang mga utos. Binibigyang-diin ni Pablo ang mga salita ni Cristo, na dumating Siya upang "tuparin" ang batas, at hindi upang sirain ito.

Bilang karagdagan sa siyam na puntos, ang ikasampu ay ito:

10) Siya ay dumating bilang resulta ng pagbagsak ng iglesiang Kristiyano

ISANG HULING KATANGIAN

Ang isang huling katangian ay dapat nabanggit, at pagkatapos ay ang pagkakakilanlan ay hindi maaaring mali sa anumang matapat na anak ng Diyos. Upang maunawaan ang puntong ito, susuriin natin ang isa pang pagtingin sa mga katangian ng maliit na kapangyarihan ng sungay ng Daniel 7, mula sa isa pang propesiya sa Biblia.

Ang mga tanda ng paganismo ay matatagpuan sa maliit na kapangyarihan ng sungay ...

“At ang hayop na aking nakita ay parang leopardo, at ang kaniyang mga paa ay gaya ng mga paa ng isang oso, at ang kaniyang bibig ay gaya ng bibig ng leon: at binigyan siya ng dragon ng kaniyang kapangyarihan, at ng kaniyang upuan, at ng dakilang kapamahalaan. “(Apocalipsis 13: 2)

Ang mabangis na hayop na ito ay ang lahat ng mga bahagi ng mga paganong kaharian na dinala sa isang natatanging at magkakaibang kaharian na ang pagtaas ng maliit na sungay sa kapangyarihan sa nahahati sa imperyong Romano. Ito ay ang katawan ng leopardo, na sinasagisag ni Bacchus, ang diyosang Griego. Mayroon itong mga paa na lumalakad sa mga batas ng pagsamba sa araw na natagpuan sa Media-Persiya. Ito ay may

bibig ng leon ng Babilonia, na may Babilonia sa gitna ng relihiyon nito. At siya ay pinarangalan sa pagbibigay ng trono ng dragon (“upuan”) ng Imperyo ng Roma; na nagsisikap na lamunin ang tunay na mga anak ng Diyos, na tulad ni Chronos, ang punong diyos ng Roma, na sumasaklaw sa kanyang sariling mga anak at kinokontrol na oras. Ang dragon, na sumasagisag din sa mapaghimagsik na kaharian ni Satanas, ay mapangahas na makapasa sa “dakilang awtoridad” ng pagkakaroon ng “kapangyarihan” at awtoridad na “baguhin ang mga panahon at batas” sa kaharian na ito na nakaupo sa trono ng imperyong Romano.

Kaya ang mga elementong pagano ay sinasadya sa ganitong maliit na sungay na kaharian na tiyak.

Ang karagdagang patunay na ang maliit na sungay at ang hayop na ito ay isa at pareho. Narito ang apat na katangian na tumutugma sa perpektong:

Apocalipsis 13	Daniel 7
----------------	----------

Isang babaeng LABAN SA DIYOS

1) “bibigyan sa kanya ng bibig na nagsasalita 1)” isang bibig na nagsalita ng napakahusay na bagay ... mga dakilang bagay at mga pamumusong ... laban sa Diyos ... (v.5,6) mga salitang laban sa Kataas-taasan .. “(v.20,25)

GAWA SA MGA SINAS

2) “ibinigay sa kanya upang makibaka sa 2)” Ako’y tumingin, at ang parehong sungay ay nakipagdigma sa mga banal, at upang madaig sila “(talata 7) ang mga banal, at nanaig laban sa kanila ... “(V.21)

1260 YEARS

3) “at ang kapangyarihan ay ibinigay sa kanya upang magpatuloy 3)” sila ay ibibigay sa kanyang kamay hanggang sa isang oras (1 taon-12 buwan)

apatnapu at dalawang buwan [1260 araw ng propesiya / taon].

“(V.5) at oras (2 taon- 24 na buwan) at ang paghati-hati

ng oras (kalahati sa isang taon-6 na buwan) [1260 araw ng

propeta / taon]. (v. 25)

LABAN SA ANG EBANGHELYO NAGPAPATULOY ANG KALIGTASAN MULA SA SINAS

4) “ang lahat na nananahan sa lupa ay sasamba sa kanya, na ang 4)” ay dapat niyang isipin na baguhin ang mga panahon at mga batas ... “ang mga pangalan ay hindi nakasulat sa aklat ng buhay ng Kordero” (v. 8)

*** Ang Kordero ay si Cristo na nagliligtas mula sa kasalanan. Ang Antikristo ay ang kapangyarihang relihiyoso mula sa iglesya sa Roma na nagbabago sa mga batas na naghahayag ng mga kasalanan na kailangan upang maligtas mula sa.

ANG REBELASYON NG MALIIT NA SUNGAY

Ang TANGING kapangyarihan sa lahat ng kasaysayan na tinutupad ang lahat ng 11 ng mga puntong ito nang malinaw, at siguradong, ay ang Papaciyang Romano Katoliko.

Para sa ilan, maaaring mahirap paniwalaan na ang Roman Catholic Papacy ay antikristo, at sa unang sulyap, maaaring maintindihan. Gayunpaman, kapag mas mabuti ang pag-usisa, may mga malinaw na ebidensya na ipapakita namin para sa eksakto kung bakit ito ay totoo. Sa sinaunang simbahan ng Kristiyano, nagkaroon ng pagbagsak. Nagsimula ito sa panahon ng paganong

emperador na “conversion” ni

Constantine sa Kristiyanismo. Nagsimula siyang magpainit sa simbahan ng Kristiyano, at ang kanyang mga tagapayo na kalooban ng Diyos na bigyan sila ng parehong pakinabang sa pamamagitan ng pag-alis ng pangangailangan na magbayad ng buwis, at upang bigyan ang simbahan ng mas maraming lupain. Ang kagustuhan na ipinakita sa Kristiyanismo, ang mga di-napagbabagong pagano ay lumakad sa simbahan, at ipinakilala ang paganismo sa Kristiyanismo; pinaghalo ito. Hinimok ni Constantine na magkaisa ang mga pagano at ang mga Kristiyano, at ang mga Kristiyanong iyon na umalis mula sa mga utos na ibinigay sa batas ng Diyos ay ang pinaka-kanais-nais na magkaisa sa paganismo. Ang pagbagsak, habang sinasaktan ang buong kilusang Kristiyano, ay pinaka-advanced mula sa simbahan sa Roma, na kung saan Paul malinaw na pinapayuhan.

Ang pinaka-banayad na anyo ng panlilingin na linlangin ang buong mundo ay isang Kristiyanong paraan ng paganismo, na ginawa ang mundong ito ng kaharian. Nangangahulugan ba ito na nawala ang lahat ng Romano Katoliko? Hindi. Sa katunayan, sinabi ni Jesus, “ang ibang mga tupa na mayroon ako, na hindi sa fold na ito: din sila ay dapat kong dalhin, at maririnig nila ang aking tinig; at magkakaroon ng isang kulungan, at isang pastol. “(Juan 10:16) Sinasabi sa atin ni Jesus na mayroon Niyang ibang mga tupa, na nasa ibang bahagi ng mundo, na hindi nakakakilala ng katotohanan, ngunit kapag naririnig nila ang katotohanan , iniwan nila ang kanilang mga pagkakamali at ang kanilang mga dating guro at pinuno, at tulad ng mga disipulo ni Cristo, ay pumaroon at sumunod sa Kanya.

Ngayon suriin natin ang mga puntong ito, at sundan ang kanilang katuparan sa pagbabangon ng kapangyarihang ito:

1) Siya ay isang iba't ibang uri ng hari kaysa sa tradisyunal na awtoridad pampolitika ng iba pang mga hari.

Ang pagka-papa ay binigyan ng pangalang Pontifex Maximus (ang dakilang bridgebuilder) sapagkat iyon ang pangalang ibinigay sa mga paganong mataas na saserdote na hinirang ng Romanong

Emperador. Ang Pope ay magkakaiba mula sa iba pang mga hari dahil siya ay parehong pulitikal at relihiyosong pigura. Ang mga tungkulin ng Pontifex Maximus ay upang italaga ang mga templo ng kanilang mga diyos, upang pangalagaan ang mga pagpupulong ng kalendaryo, at pagkontrol sa mga pampublikong moral, at pagsingil at pagsalansang sa mga nagkasalang partido. Sa araw na ito, inaangkin ng Papacy ang titulo bilang Pontifex Maximus. Nagtayo siya ng mga tulay mula sa Kristiyanismo upang makiisa sa Paganismo, at para sa Kristiyanismo ay itatatag bilang isang puwersang pampulitika sa mundong ito, salungat sa kalooban at plano ng Diyos. Ang mga tulay na itinayo ay walang iba kundi ang pag-convert ng Kristiyanismo sa mundo, at pagtatago ng tunay na katangian ng paganismo.

1) Iniisip niya na baguhin ang mga oras at batas ng pamahalaan ng Diyos.

Ang isa sa mga pinaka-kahanga-hangang propesiya sa buong Biblia ay ang pag-angkin ng antikristo na magkaroon ng awtoridad na baguhin ang mga oras ng pagsamba at mga batas ng Diyos. Ito ay karaniwang nauunawaan na ang mga unang Kristiyano ay sa katunayan ay sumamba sa mga oras na natagpuan sa batas ng Diyos. Ang mga panahong iyon ay ang mga sumusunod:

Ika-7 Araw ng Sabbath	<p>Tinawag ng Diyos ang mga “Aking mga Sabbath”; anim na araw, nilikha Niya ang lahat ng bagay, at sa ikapitong araw, nagpahinga Siya. Ito ay tanda ng Kanyang malikhaing kapangyarihan, at kapangyarihan upang iligtas at paghiwalayin ang Kanyang mga tao mula sa mundo. (Exodo 20: 8-11) (Exodo 31:13) (Deuteronomio 5: 13-15) Ito ay makikita sa langit (Isaias 66: 22-23)</p>	<p>Bahagi ng tuloy-tuloy na 7-araw na lingguhang siklo, simula sa pagtatakda ng araw Biyernes sa pagtatakda ng araw na Sabado. Ito ay pinananatiling sa pamamagitan ng karamihan sa mga Kristiyano sa unang 300 taon hanggang sa ginanap ito ng mga pagdiriwang ng pagano, at napilitan ito sa mga Kristiyano.</p>
-----------------------	---	--

<p>Ang Bagong Buwan</p>	<p>Ibinigay ng Diyos ang buwan bilang kalendaryo ng buwan sa langit. (Gen. 1:14) Ang salita para sa buwan at buwan sa sinaunang wika ng Biblia ay parehong salita. Ito ay susundin sa langit (Isaias 66: 22-23)</p>	<p>Ang bagong buwan ay ang paglitaw ng buwan sa langit. Ito ang unang araw ng isang bagong buwan. Ito ay kinakailangan upang malaman kung ang tatlong pangunahing pista ay sinusunod.</p>
<p>Ang Pista ng Tinapay na Walang Lebadura (ika-1 ng buwan ng bagong taon, sa ika-15 araw-ika-21 na araw)</p>	<p>Isang kapistahan na sumusunod sa Paskua, pagdiriwang at tanda ng pakikibahagi sa sakripisyo ni Kristo. Ang tinapay na walang lebadura ay upang ipakita ang mga lumang paraan ng mundo na inalis mula sa buhay na nahugasan ng dugo ni Cristo. Ito ay susundin sa langit (Lucas 22: 15-18)</p>	<p>Ito ay ang oras ng pakikipag-isa ng Paskuwa na ang unang bagay na tumigil ang iglesya sa Roma sa pagmamasid sa paganong kapistahan: Easter.</p>
<p>Ang Pista ng Pentecost (naobserbahan nang maaga sa ika-3 buwan)</p>	<p>Ito ay isang pagdiriwang ng presensya ng Diyos na nagkakaisa sa Kanyang mga tao, na nagbibigay sa kanila ng Kanyang batas at kaharian, at sa pamamagitan ng Kanyang kapangyarihan upang dalhin ang mga ito sa kaugnayan sa Kanyang Sarili, tulad ng isang asawa ang isang nobya.</p>	<p>Sa Mt. Sinai, ang presensya ng Diyos ay bumaba sa apoy, ibinigay Niya ang Kanyang batas bilang isang pangako ng kasal para sa Kanyang mga tao. Sa sinaunang iglesya Kristiyano, binibigyan ng Diyos ang Kanyang presensya sa Banal na Espiritu, na bumaba sa apoy, sinulat ang Kanyang batas sa puso, nagdadala sa kanila sa pakikipag-ugnayan kay Cristo. (Gawa 2: 1-3)</p>
<p>Ang Pista ng mga Tabernakulo (ika-7 buwan, ika-15 araw hanggang ika-22 araw)</p>	<p>Isang pagdiriwang ng buong kaligtasan ng Diyos; ng panahon na ang trono ng Diyos ay mapupunta sa tao magpakailanman sa isang bagong likhang langit at lupa. Ito ay isang panahon ng espesyal na espesyal, walang patid na komunyong sa presensya ng Diyos. Ito ay susundin sa langit (Zacarias 14:16)</p>	<p>Ipinahayag nito ang pangako ng langit; Ang propetikong kaganapan ng kapistahan ay hindi pa natutupad.</p>

Ang pagiging papa ay nagpatibay sa paganong sabbath, na Linggo, ang tradisyunal na araw ng pagsamba sa araw. Malaya silang kinikilala:

“... pastoral intuwisyon na iminungkahi sa Iglesia ang Kristianisasyon ng paniwala ng Linggo bilang” araw ng araw “, na kung saan ay ang Roman na pangalan para sa araw at kung saan ay mananatili sa ilang mga modernong wika. (29) Ito ay upang gumuhit ang tapat na layo mula sa pang-aakit ng mga kulto na sumamba sa araw, at upang ituro ang pagdiriwang ng araw kay Cristo, ang totoong “araw” ng tao. “John Paul II, *Dies Domini*, 27. Ang araw ni Cristo-Light, 1998 Ang mga lider ng protestante ay sumasang-ayon sa pahayag na ito – [Tingnan dito](#) para sa isang pahayag ni Dr. ET Hiscox, may-akda ng ‘Manual ng Baptist’)

Ang mga pagano na bumaha sa pasukan ng iglesya ay binago noong simula ng pag-convert ng simbahan sa kanilang mga batas. Sa isang lumang Katekismo ng Katoliko, mas higit pa itong binibigkas:

“Q. Ano ang Linggo, o ang Araw ng Panginooon sa pangkalahatan?

A. Ito ay isang araw na nakatuon sa pamamagitan ng mga apostol sa karangalan ng Kabanalbanalang Trinidad ... . Tinatawag din itong Linggo mula sa lumang Romanong denominasyon ni Dies Solis, ang araw ng araw, na kung saan ito ay banal. ” Ang Douay Catechism, (Isang Abridgment ng Christian Doctrine) ng 1649

Paano nila magagawa ito? Sila ay “nag-iisip na baguhin ang mga oras at batas” sapagkat “iniisip” nila na may awtoridad na baguhin ang mga ito. Bukod pa rito, ang isang triune na pag-unawa sa Diyos, kung saan ang tatlong banal na nilalang ay nagkakaisa sa isang banal na kalikasan, walang kamatayan, walang pasimula at wakas, ay pinagtibay upang tulungan ang mga pagano na nakasanayan sa triunity ng mga banal na nilalang sa iba’t ibang mga paganong relihiyon. Ang mga konsesyon na ito mula sa iglesya ay nagdala ng pagkakaisa sa pagitan ng mga pagano at mga Kristiyano na bago mangyayari ang oras na ito ay imposible. Ito ay nasa perpektong pagkakabagay sa mga paganong hayop na kinakatawan sa Katolikong hayop, na tumatagal sa

paganong doktrina.

2) Sinasabi niya na may awtoridad na nauukol sa Diyos.

Ang kapangyarihan ng mga hari: “tinatangkilik ng Pope, sa pamamagitan ng banal na institusyon, kataas-taasan, puspos, agarang, at unibersal na kapangyarihan sa pag-aalaga ng mga kaluluwa.” 937, *Catechism of the Catholic Church* (1997) Ano ang kahulugan ng “universal power”? Ito ay nangangahulugan ng kapangyarihan sa mga hari para sa paggawa ng mga nakumberte, para sa “pangkaraniwang kabutihan ng lipunan”.

Ang pagka-impostor: Ang sinasabi ng Pope sa Encilical writings ay legal at budhi-nakasalalay sa Kristiyanong partikular, at sa di-Kristiyano nang walang pagbubukod. Itinuturo nito na ang mga salita ng Pope ay hindi maaaring mali. Ang Ex Cathedra ay doktrina ng Papal na nagtuturo na “kapag, sa paggamit ng kanyang katungkulan [ang Pope] bilang pastol at guro ng lahat ng mga Kristiyano, sa kabutihan ng kanyang kataas-taasang awtoridad ng apostol, (ang Obispo ng Roma) ay tumutukoy sa doktrina tungkol sa pananampalataya o moral na gaganapin ng buong Iglesia. “Ito ay itinuturo pagkatapos na ang Pope ay hindi maaaring magkamali sa pananampalataya o moral.

Awtoridad na baguhin ang batas ng Diyos: “Ang mga Protestante ... ay tumatanggap ng Linggo sa halip na Sabado bilang araw para sa pampublikong pagsamba matapos gawin ng Simbahang Katoliko ang pagbabago ... Ngunit ang isip ng Protestante ay hindi tila na ... sa pagmamasid sa Linggo, tinatanggap nila ang awtoridad ng tagapagsalita ng Simbahan, ang papa. “Ang aming Bisita ng Linggo, Pebrero 5, 1950

2) Dapat itong tumaas pagkatapos ng 476CE, nang ang Roma ay nahahati sa sampung bahagi.

Lumitaw sa gitna ng mga dibisyon ng Western Europe / Roman Empire.

Ito ay isang kagiliw-giliw na katotohanan na ang Papacy ay tumaas sa oras na ito. Pagkatapos ng pag-convert ni

Constantine sa ika-apat na siglo, ang propesiya na pagbagsak ay nagsimulang lumipat nang mabilis; at sa bawat hakbang na higit pa sa kamalian, ang mas malaking pabor ay lumago ito sa mga kaharian ng Roma.

Ito ay kagiliw-giliw na tandaan na nagsimula ang pampulitikang advancements Papacy sa conversion ng Constantine, at pagkatapos ng oras na ito, ang papasyang pagtaas sa pampulitika pabor lumago pa at higit pa bilang ito ay naging mas entrenched sa mga prinsipyo ng paganismo. Hindi hanggang 508 na ang unang digmaan ay isinagawa sa pangalan ng isang Katoliko na simbahan / estado, at hanggang 538 na natanggap mismo ng papamana ang trono ng imperyong Romano mismo, upang magamit ang awtoridad sa mga hari sa Europa.

3) Ito ay tumaas sa kapangyarihan kasama ang pag-upo ng tatlong iba pang mga kaharian na tumayo sa ito paraan.

Inihawakan ng papa ang tatlo sa sampung hari na tumayo sa daan, kaya tinutupad ang propesiya: "Sapagkat ang misteryo ng kasamaan ay nasa gawain: tanging siya na ngayon ay pumipigil ay hahawakan siya, hanggang sa siya ay maalís sa daan . "(2 Tesalonika 2: 7) Ang tatlong pwersang nagpigil ay mga palatandaan sa Kristiyanong iglesya ng umiiral na katiwalian at ang lumalagong kapangyarihan ng Papa sa mga hari sa lupa. Ang mga paghihigpit ay ipinataw ng tatlong pagpapanatiling Sabbath, mga di-Trinitaryo na kaharian. Ang parehong Trinity at Sunday-keeping, sa lugar ng Sabbath at ang pagsamba sa tunay na Diyos, ay mga pangunahing aral ng Katolikong Kristiyanismo.

i) Ang Visigoths: Sa 508, ang unang ng mga kahariang ito ay na-root out ng lupa sa pamamagitan ng simbahan / awtoridad ng estado. Ito ang nagkakaisa na Pransya, sa ilalim ni Clovis, isang paganong hari na nag-convert sa Katolisismo, na nagdeklara ng digmaan sa pangalan ng simbahan. Ang mga taong Visigothic, na nakatayo sa paraan ng Pransya at sa kanyang mga Katolikong aral, ay tumakbo sa kanya sa mga sulok ng Europa, kung saan siya ay sinimulang madaig ng Katolisismo sa wakas.

ii) Ang mga Vandals: Sa 533, ang masigasig na emperador ng Katoliko Justinian ay nadaig ang mga Vandals, at nagbigay ng isang dekreto, na ipinahayag ang lahat ay dapat isumite sa Pope, sa Banal na Trinity, at ipalagay ang pangalang Katoliko.

iii) Ang Ostrogoths: Noong 538, ang Ostrogothic na kaharian ay sinakop ang lupain ng Roma mismo. Patuloy itong naglipat ng mga kamay, at sa loob ng ilang taon, nasa kamay ng mga Kristiyanong Sabbath. Si Justinian, sa pamamagitan ng kanyang pangkalahatang Belisarius, ay pumasok sa Roma, at nadaig ang Ostrogoths, na dahan-dahan na hinabol at pinaslang. Sa panahong ito, pagkatapos na maalís ang huling pagpapahinga, na ibinigay ni Justinian ang trono ng Roma sa mga kamay ng papasiya, upang magamit ang awtoridad sa mga hari ng Europa.

4) Ang isang tao ay kumakatawan sa kahariang ito, na nag-aangking may dakilang awtoridad sa mga hari ng imperyong Romano.

Ito ay maliwanag na nakita natin, na ito ay lubha at tahasang natutupad lamang ng Papa ng Roma.

7) Siya ay nakikipagdigma sa mga banal na tumutupad sa mga batas ng Diyos.

Matapos matanggap ang awtoridad na ito sa mga hari sa lupa, ang mga nag-iingat sa mga batas ng Diyos, una ang Visigoths, Vandals, at Ostrogoths, at pagkatapos ay higit pa at higit pa ang pag-uusig sa mga tao.

9) Naghahari siya sa loob ng 1260 taon.

Mula sa panahon ng 538CE na kinuha ng Papacy ang Roma, nang maganap ang Justinians 'General, Belisarius, sa Rome, hanggang 1798CE, nang ang Napoleon General, Berthier, pumasok sa Italya, sa Vatican, at kinuha ang Pope captive, at naibalik ang Romano republika sa mga tao. Habang pinanatili ng mga Papa ang isang medyo impluwensyang espirituwal, ang kanilang pampulitikang impluwensya ay ganap na dinurog sa ilalim. Matagal nang ginamit ng Iglesia ang tabak ng estado upang mapaglaban ang kanyang mga sumasalungat, ngayon ang propesiya tungkol sa Katolikong hayop ay natupad: "Nakita ko

ang isa sa mga ulo nito, kung paano, nasugatan sa kamatayan ... Siya na namumuno sa pagkabihag ay mapupunta sa pagkabihag : siya na papatayin ng tabak ay dapat patayin ng tabak. Narito ang pagtitiyaga at pananampalataya ng mga banal. “(Pahayag 13:10)

Matagal nang napilit ang mga tao na magsumite sa kanyang panuntunan o harapin ang tabak, ngayon ang tabak ng Pransiya, ang pinakamatanda na anak na babae ng simbahang Katoliko, ang siyang magiging pinakamalupit na sumasalansang sa kanya, at pinipilit siyang ipasakop. Gayunpaman, ang hula ay hindi nagtatapos doon para sa antikristo, sapagkat ang antikristo, tulad ng ipinahayag sa Papamana, ay may dakilang pangwakas na gawain bago ang katapusan ng mundo.

Martyrdom Rekindled

In the dark ages, martyrdom abounded. It is estimated that 50,000,000 million Bible-believing souls were slain. John was given a startling depiction of these souls that would be slain by the powers of iniquity:

“How long...?”

(Rev. 6:9-11) “And when he had opened the fifth seal, I saw under the altar the souls of them that were slain for the word

of God, and for the testimony which they held: And they cried with a loud voice, saying, How long, O Lord, holy and true, dost thou not judge and avenge our blood on them that dwell on the earth? And white robes were given unto every one of them; and it was said unto them, that they should rest yet for a little season, until their fellowservants also and their brethren, that SHOULD BE KILLED as they were, should be fulfilled."

We see those souls, "under the altar", who were slain as lambs to the slaughter, as living sacrifices, and a revelation of Jesus Christ. This is exactly what they were, which is exactly why the prophecy declares the souls slain were at the altar. They cried "How long O Lord do you not judge...then that dwell on the earth?" Their blood cried out as the blood of Abel, (Psa. 94:3-5) "LORD, HOW LONG shall the wicked, how long shall the wicked triumph? HOW LONG shall they utter and speak hard things? and all the workers of iniquity boast themselves? They BREAK IN PIECES thy people, O LORD, and afflict thine heritage."

A similar question is asked: (Daniel 8:13-14) "HOW LONG shall be the vision concerning the daily sacrifice, and the transgression of desolation, to give both the sanctuary and the host to be trodden under foot? And he said unto me, Unto two thousand and three hundred days; then shall the sanctuary be cleansed."

How long until the judgment? How long will this persecuting power break in pieces? (Dan 7:21-22) 'I beheld, and the same horn MADE WAR WITH THE SAINTS, and prevailed against them; Until the Ancient of days came, and judgment was given to the saints of the most High; and the time came that the saints possessed the kingdom." This little horn power thought to change times and laws, and made war with God's children who kept His times and laws; for this reason, Paul styled him "the man of sin".

(Rev. 13:7) "And it was given unto him to MAKE WAR WITH THE SAINTS, and to overcome them: and power was given him over all kindreds, and tongues, and nations...He that leadeth into captivity shall go into captivity: he that killeth with the sword must be killed with the sword. HERE IS THE PATIENCE and the faith OF THE SAINTS."

Only one power in history that bears these prophecies out clearly, matching this description of thinking to change the law of God, and to persecute those that kept it. That is the Papacy.

"It was the Catholic Church which made the law obliging us to keep Sunday holy. The church made this law long after the Bible was written. Hence said law is not in the Bible. The Cath. [sic.] Church abolished not only the Sabbath, but all the other Jewish festivals." (Letter by T. Enright, Bishop of St. Alphonsus Church, St. Louis, Missouri, June, 1905)

The patience of the saints brought them to shed their blood at the altar. When these martyrs blood cried out for the judgment to commence, it was not long until the time period of 2300 days, spoken of in the book of Daniel, came to pass, and the Sanctuary was to be cleansed, and the living saints were to be purified to prepare for the second coming of Christ. This is the work which was described in the book of Malachi:

"Behold, I will send My messenger, and he shall prepare the way before Me: and the Lord, whom ye seek, shall suddenly come to His temple, even the Messenger of the covenant, whom ye delight in: behold, He shall come, saith the LORD of hosts. But who may abide the day of His coming? and who shall stand when He appeareth? for He is like a refiner's fire, and like fullers' soap: And He shall sit as a refiner and purifier of silver: and He shall purify the sons of Levi, and purge them as gold and silver, that they may offer unto the LORD an offering in righteousness."

We are told white robes are given to each of the saints at the altar, and a prophecy is given that is for our time. We are told that that same power that made war with the saints will be revived, and that persecution will be ignited again: (Rev. 6:11) "it was said unto them, that they should rest yet for a little season, until their fellowservants also and their brethren, that SHOULD BE KILLED as they were, SHOULD BE FULFILLED."

What is to be fulfilled? That the brethren and fellowservants of the slain saints SHOULD BE KILLED. Here is the prophecy: (Rev. 13:15) And he had power to give life unto the image of the beast, that the image of the beast should both speak, and cause that as many as would not worship the image of the beast SHOULD BE KILLED." Doubtless, this is exactly what was being referred to, as to what should be fulfilled. So what is to be fulfilled? This very word. This is the Word that is declared figuratively to how long the martyrs are to rest in Christ, until their awakening from the earthly graves into celestial glory. Yet it is not the Papal beast, but a power that makes an image, a likeness, to that apostate power, which will exercise the same persecuting power. Both beast powers will make war against the commandments of God, that were altered by the first beast. And to make war against these, is to make against the redemptive and creative power of God and Christ, as revealed in the holy Sabbath rest, and the holy feasts.

While the first class of saints that the beast made war against manifested patience through their persecution, the second class is described as manifesting just the same while undergoing the wrath of the second beast, who has made an image to the first beast.

(Rev. 14:11-12) "And the smoke of their torment ascendeth up for ever and ever: and they have NO REST day nor night, who worship the beast and his image, and whosoever receiveth the mark of his name. HERE IS THE PATIENCE OF THE SAINTS: here are they that KEEP THE COMMANDMENTS OF GOD, and THE FAITH OF

JESUS.”

When does Scripture say this persecution occurs? It says that the second beast “causeth the earth and them which dwell therein to worship the first beast, WHOSE DEADLY WOUND WAS HEALED.” It occurs when the wound of the first beast is healed. What is a manifest sign that the papal beast’s wound is healed? Verse three says “his deadly wound was healed: and ALL THE WORLD WONDERED AFTER THE BEAST.”

When the world wonders after the Papacy, then we may know that the time of persecution is drawing near. Is the world wondering after the Papacy? Yes. Whether pagans, or athiests, homosexual, evangelical Protestant, elected official or confederacy, all the world is wondering.

The Scripture tells of of the coming persecution: “They shall put you out of the synagogues: yea, the time cometh, that whosoever killeth you will think that he doeth God service. And these things will they do unto you, because they have not known the Father, nor me.” (John 16:2-3)

The first persecution in this world was actuated by a man who thought to do God service. When this persecution took place, Cain showed that he had no love for his brother Abel, even though he had thought to present an offering of his own mind, which God commanded him not, to God. As a token of this perverse mindset, a mark was placed upon his forehead. And why is there such hostility against the commandments of God? “Because the fleshly mind is enmity against God: for it is not subject to the law of God, neither indeed can be.” And we see that first beast “thinks to change times and laws.” (Dan. 7:25) And so it is no surprise that those who are at “enmity against God” are opposed to His commandments, and persecute those who keep them, even as Cain did. Thus fulfilling the words of the apostle: “But as then he that was born after the

flesh persecuted him that was born after the Spirit, even so it is now." (Gal. 4:29)

"In this the children of God are manifest, and the children of the devil: whosoever doeth not righteousness is not of God, neither he that loveth not his brother... We know that we have passed from death unto life, because we love the brethren. He that loveth not his brother abideth in death... (1 John 3:10,14) "For to be carnally minded is death; but to be spiritually minded is life and peace." (Rom. 8:6) "If a man say, I love God, and hateth his brother, he is a liar: for he that loveth not his brother whom he hath seen, how can he love God whom he hath not seen?" (1 John 4:20)

And just as it was with Cain, there is a mark in the fleshly minds of the worshippers of the beast and his image, thus developing the two sides in the final conflict. This is clearly borne out in the final warning that is to be given to the world:

"If any man worship the beast and his image, and RECEIVE HIS MARK IN HIS FOREHEAD, or in his hand, The same shall drink of the wine of the wrath of God, which is poured out without mixture into the cup of his indignation; and he shall be tormented with fire and brimstone in the presence of the holy angels, and in the presence of the Lamb... and they have no rest day nor night...Here is the patience of the saints..."

If John saw the first beast's persecuting power, and we see it came to pass perfectly, we can soundly conclude that John, who saw the second, saw exactly what is now coming upon the earth, and just as it what was said to the martyrs: It will "be fulfilled". Events are ushering in this hour of persecution. Behold, it's coming quickly! May God that we all enter into that holy rest in the Son of God, bound together by His mercy, and strengthened to stand by His grace. Amen.